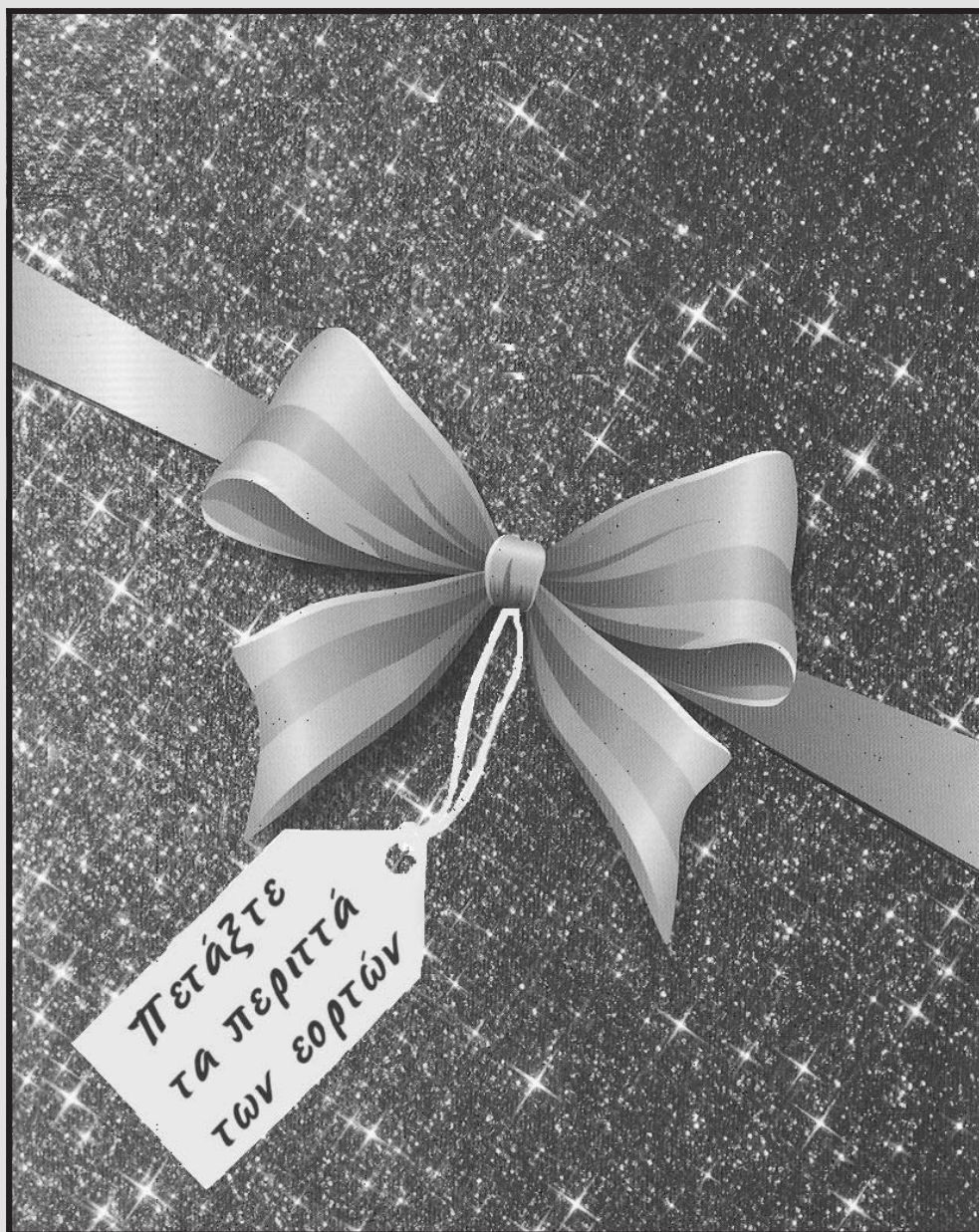

ΤΥΧΙΚΟΣ

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή
Το περιοδικό που ενώνει τους πιστούς του Χριστού

Στιγμιότυπα από την Κοιλάδα της Σκιάς του Θανάτου

(XVII)

Η σπουδαία συμβολή των συζύγων μας

Αυτή η σειρά ξεκίνησε ως διέξοδος έκφρασης ενός ξεχειλίσματος σκέψεων και συναισθημάτων που πήγασαν τα τελευταία 3 χρόνια, ως συνέπεια της προσωπικής περιπέτειας του εκδότη μας με την υγεία του. Το παρόν είχε γραφτεί από καιρό, όμως χρειάστηκε να παραχωρήσει τη θέση του σε άλλα που προηγήθηκαν. Πριν όμως ο κύκλος κλείσει κάποια στιγμή εκ των πραγμάτων, είναι αναγκαίο να δημοσιευθεί, επιτέλους, επειδή προβάλλει και τονίζει ένα πολύ σπουδαίο μήνυμα.

Αναφερόμαστε πρώτιστα στη συμμετοχή και συμβολή της συζύγου μας, τόσο στη διάγνωση (που ξεκίνησε χάρη στη δική της παρατηρητικότητα) και την συμπαράστασή της όλο το διάστημα της ταλαιπωρίας των εγχειρίσεων, των εξετάσεων και της θεραπείας που επακολούθησε. Σε όλο αυτό το πολύπλευρο έργο η **«βοηθός»** που μας χάρισε ο Θεός, στάθηκε επανειλημμένα πολύτιμη και αναντικατάστατη.

Τούτο επαληθεύτηκε ξανά και ξανά καθώς στο ίδιο χρονικό διάστημα παρακολούθησαμε τη διαδρομή προς την έξοδο από τη ζωή, αφενός του υπερήλικα πατέρα μας και αφετέρου ενός καρκινοπαθούς θείου, και πρέπει να πούμε ότι και σ' αυτές τις περιπτώσεις, η παρουσία των συζύγων τους ήταν παραδειγματική.

Ο ρόλος των γιατρών και του νοσηλευτικού προσωπικού είναι πολύτιμος. Τα μέσα της επιστήμης και της φαρμακευτικής σπουδαία και σωστικά. Όμως τίποτα από αυτά δεν αντικαθιστά το οικείο χαμόγελο, το ζεστό χέδι, το σιωπηλό ξενύχτι, τον λόγο της ελπίδας, την παρηγοριά στον πόνο και το ουσιαστικό ενδιαφέρον της «αδελφής ψυχής», που είδαμε να λει-

τουργεί ξανά και ξανά στο συγγενικό και κοινωνικό μας περιβάλλον.

Θα ήταν μεγάλη παράληψη, λοιπόν, να μην εξαρθεί ο ρόλος του «ετέρου ημίσεως» που ο Θεός σχεδίασε, έπλασε και χάρισε στους περισσότερους των ανδρών, αφού **«δεν είναι καλόν να ήναι ο άνθρωπος μόνος»**. (Γέν. 2/β/18).

Επειδή όλα δεν περιγράφονται με λόγια, αξίζει ένα μεγάλο **ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ** προς εκείνες που ο Θεός έβαλε στο πλάι μας, όπως έκρινε κατάλληλο και μερίμνησε ο Ίδιος. Για τούτο μάλιστα η μέγιστη ευχαριστία ανήκει πρώτα απ' όλα σ' Εκείνον.

Βεβαίως, είναι αναπόφευκτο κάποια στιγμή ο ένας από τους δύο συζύγους να τερματίσει τούτη την πρόσκαιρη ζωή πριν από τον άλλο. Οι πιστοί του Χριστού ζούμε σήμερα τον καιρό της παροικίας μας περιμένοντας το δώρο της ανάστασης. Γνωρίζουμε πως **«οι καταξιωθέντες να απολαύσωσιν εκείνον τον αιώνα και την εκ νεκρών ανάστασιν ούτε νυμφεύουσιν ούτε νυμφεύονται· διότι ούτε να αποθάνωσι πλέον δύνανται· επειδή είναι ισάγγελοι και είναι υιοί του Θεού, όντες υιοί της αναστάσεως»** (Λουκ. 20/κ/35-36). Επίσης ξέρουμε ότι **«η γυνή είναι δεδεμένη διά του νόμου εφ' όσον καιρόν ζή ο ανήρ αυτής»** (Α' Κορ. 7/ζ/39). Αλλά τι ισχύει πέρα από αυτά; Ποια θα είναι η σχέση μας στην άλλη ζωή, παραμένει μυστήριο που θα μάθουμε μόνο τότε.

Στο μεταξύ, όσο υπάρχει καιρός και σύνεση στο νου, ας αναγνωρίζουμε και ας ευχαριστούμε τις γυναίκες μας για την πολύτιμη παρουσία τους δίπλα μας, ακόμη και στην ώρα της σκιάς του θανάτου. ❧

Τα ανάλογα θα μπορούσαν να γραφούν και για άνδρες συζύγους, όμως η συχνότητα είναι ασφαλώς υπέρ των γυναικών!

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 – 142 10 ΑΘΗΝΑ

ΑΡΘΡΑ	Σελ.	ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ	Σελ.
❶ Στιγμιότυπα από την Κοιλιάδα της Σκιάς του Θανάτου (XVII) Η συμβολή των συζύγων	2	❶ <u>ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ</u> . . . . . 7 Απανθίσματα από επιστολές στον «ΤΥΧΙΚΟ»	7
❷ Ας πετάξουμε τα περιττά των εορτών!	4	❷ <u>ΔΙΑΒΑΣΜΑΤΑ</u> . . . . . 18 • Το τραπέζι του Ευαγγελίου • Για τις Εκκλησιαστικές Συνόδους • ΜΙΑ... Η ΑΛΗΘΕΙΑ, όμως ποια; • Και άλλη μια περίπτωση...	18
❸ Νοσοκομείο "Φιλαδελφία"	8	❸ <u>«ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ [:]»</u> . . . . . 28 • ΠΟΙΟΣ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΣΤΕΙ; • ΠΑΝΤΑ ΔΥΣΚΟΛΗ Η ΑΛΛΑΓΗ... • ΠΟΙΑ ΔΟΞΑ ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΜΕ;	28
❹ Καιροί και Χρόνοι	9	❹ <u>ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ</u> . . . . . 31 «Σβησμένοι Φούρνοι»»	31
❺ Αλβανικά "σουβενίρ"	14		
❻ Πάλι περί πολιτικής	16		
❼ Κατά χάριν...	20		
❽ Έρημη χώρα...	24		
❾ Σπαταλισμός...	26		
❿ Χωματερές...	32		

ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ...

ΕΤΟΣ 25 – ΤΕΥΧΟΣ 213 / ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2010

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίῳ» (Εφεσ. 6/ς/21, Κολ. 4/δ/7) • Με σύνθημα «**πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή**» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο ὄργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικλύπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • **Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση** • Σε εκτέλεση της εντολής «**Δωρεάν δότε**» (Ματθ. 10/ι/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, Λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXXX • **Ιδιοκτήτης:** «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Απόφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • **Εκδότης:** Β. Βασιλειάδης • **Ταχυδρομική Επικοινωνία:** ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ 8, 142 31 Ν. ΙΩΝΙΑ • **Τηλεφωνική Επικοινωνία:** 210-27.73.785 • **Εκτύπωση:** Γ. Κωστόπουλος, Σελασίας 6, Αθήνα, 210-88.16.096 • «TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • 8 Kioutahias St., GR-14231 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν. Γραμ. Επ/νίας: 3360] • **Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •**

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET

(1) → tyxikos@gmail.com
(2) → editor@tyxikos.gr

www.tyxikos.gr

Πώς θα χάσουμε τα περιττά των εορτών;

Το παραπάνω ερώτημα τίθεται κάθε φορά ύστερα από το φαγοπότι που συνοδεύει τις μεγάλες γιορτές, και ιδιαίτερα τις θρησκευτικές πανηγύρεις, με στόχο να χαθούν τα περιττά κιλά που αποκτήθηκαν από τις υπερβολές επειδή, δυστυχώς, οι εορτές του Δωδεκαημέρου (Χριστούγεννα, Πρωτοχρονιά, Φώτα) προσφέρουν τη χειρότερη ευκαιρία για ανεξέλεγκτη κατανάλωση όχι μόνο φαγητών αλλά και των εθιμικών γλυκισμάτων.

Εδώ όμως δεν ενδιαφέρουν τα όποια κιλά σωματικού βάρους –που κι αυτά κακό κάνουν–, αλλά τα πολύ χειρότερα και επιβλαβή “βάρη” της κοσμικής φόρτισης που –είτε το θέλουμε είτε όχι– διαποτίζει ακόμη και τη λειτουργική ζωή των εκκλησιών και των πιστών. Ορθά κάποιοι αγγλόφωνοι αναρωτιούνται στη γλώσσα τους γι’ αυτές τις ημέρες, αν είναι **“Holy Days”** (δηλαδή άγιες ημέρες) ή μόνο **“holidays”** (=αργίες). Πού βρίσκεται η διαχωριστική γραμμή;

Παρά την ευρεία δημοτικότητά της σήμερα, η εορτή των Χριστουγέννων είναι συγκριτικά μεταγενέστερος θεσμός. Πρώτα απ’ όλα καμία αντίστοιχη εορτή δεν υπήρχε στην Παλαιά Διαθήκη. Ύστερα, καμία χρονολογία (ημέρα, μήνας, έτος) για τη γέννηση του Χριστού δεν αναφέρεται πουθενά στη διήγηση των Ευαγγελίων μα ούτε και στις πρώιμες εκκλησιαστικές παραδόσεις. Η εκκλησία καθυστέρησε αιώνες ώσπου να αποφασίσει να ορίσει τέτοια γιορτή, η δε εορτή των Ε-

πιφανίων ή Θεοφανείων (=Βάπτισης του Ιησού και Έναρξης της Μεσσιανικής Του δραστηριότητας) προηγήθηκε και για πολλά χρόνια κάλυψε μια τέτοια “ανάγκη”.

Ενώ όμως η εορτή των Θεοφανείων εξαπλώθηκε από την Ανατολή προς τη Δύση, η εορτή των Χριστουγέννων ακολουθήσε αντίστροφη πορεία. Πρώτα παρουσιάζεται στη Ρώμη, στα χρόνια του επισκόπου Λιβέριου, ο οποίος την 25η Δεκεμβρίου του 360, στην υποδοχή της μοναχής Μαρκέλλας, αδελφής του Αγ. Αμβροσίου, της είπε: **«Βλέπεις πόσα πλήθη έρχονται στην εορτή της γέννησης του δικού σου νυμφίου (Χριστού)»**.^[1] γεγονός που υπονοεί ότι η εορτή ήταν ήδη γνωστή και οικεία

Η εορτή των Χριστουγέννων προήλθε πιθανώς από χριστιανικό μετασχηματισμό σειράς σχετικών εθνικών εορτών, που τηρούνταν στη Ρώμη το μήνα Δεκέμβριο (*Saturnalia*, *Sigillaria*, *Juvenalia* και *Brumalia*). Αυτή η σύνδεση αποτελεί την πηγή πολλών εθίμων της εποχής των Χριστουγέννων, όπως το μοίρασμα δώρων στα παιδιά και στους φτωχούς, ο φωτισμός με κεριά, ίσως επίσης και ο στολισμός δέντρων, και τους δίνει μια χριστιανική χροιά, παρ’ όλο που δεν έχουν καμία σχέση με τη Βίβλο ή τον Θεό.

Τα Χριστούγεννα μεταφέρθηκαν στην Αντιόχεια το έτος 380, ενώ στην Αλεξάνδρεια όχι πριν από περίπου το 430. Όταν ο Χρυσόστομος, εκφώνησε λόγο για τη

Γέννηση του Χριστού το 386 στην Αντιόχεια, δεν λησμονεί την πρόσφατη εισαγωγή της εκεί λέγοντας. **«Από καιρό κι εγώ επιθυμούσα να μάθω για την ημέρα αυτή (της Γεννήσεως του Χριστού). (...) Και ενώ δεν πέρασαν ούτε δέκα χρόνια από τότε πού πληροφορηθήκαμε και έγινε γνωστή σ' εμάς η ημέρα αυτή, όμως με το δικό σας ζήλο έγινε τόσο σπουδαία, σαν να μας παραδόθηκε από τον Θεό πριν από πολλά χρόνια».**^[2]

Όσο για την αρχή του χρόνου, λίγο να προσέξει κανείς, θα διαπιστώσει και θα αναρωτηθεί γιατί στο δικό μας (δήθεν χριστιανικό) ημερολόγιο, ο 9ος μήνας ονομάζεται Σεπτέμβριος, ο 10ος Οκτώ-

βριος, ο 11ος Νοέμβριος και ο 12ος μήνας ονομάζεται Δεκέμβριος... ονομασίες που προέρχονται από τα λατινικά, και στην πραγματικότητα σημαίνουν ΕΒΔΟΜΟΣ (septem), ΟΓΔΟΟΣ (octo), ΕΝΝΑΤΟΣ (novem), ΔΕΚΑΤΟΣ (decem). Αυτό έχει την εξήγησή του, επειδή οι Ρωμαίοι είχαν ως πρωτοχρονιά την 1η Μαρτίου^[3] και από εκεί ξεκινούσαν να μετρούν και τους μήνες, που αρχικά ως όνομα είχαν την αριθμητική τους σειρά, αλλά στη συνέχεια κάποιοι πήραν ονόμα-

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2009

Δοξάζουμε τον Θεό που μας ικανώνει άλλη μια φορά να παρουσιάσουμε τον Οικονομικό Απολογισμό της διακονίας μας. Τον χρόνο που πέρασε κυκλοφόρησαν 6 δίμηνα τεύχη του «ΤΥΧΙΚΟΥ» ενώ υπήρξε αδιάκοπη παρουσία στο Internet και άφθονη αλληλογραφία. Όπως πάντα φροντίζουμε να διατηρούμε τα έξοδά μας στα κατώτερα δυνατά επίπεδα, χάρη στην πολλή αγάπη και εθελοντική υπηρεσία.

Ευχαριστούμε εκ βάθους καρδιάς πρώτα τον Κύριο και ύστερα όλους όσοι έδειξαν έμπρακτα το ενδιαφέρον τους για την παρούσα διακονία. Με τη χάρη του Θεού το έργο θα συνεχίσει και το νέο χρόνο υπηρετώντας τον Καλό Ποιμένα και τα πρόβατα της βοσκής Του. **❶**

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ	
Από προαιρετικές συνεισφορές των φίλων της «Χριστιανικής Αλήθειας».	4.302 ΕΥΡΩ	ΕΚΤΥΠΩΣΗ	1.944 ΕΥΡΩ
		ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ	873 ΕΥΡΩ
		ΕΞΟΔΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ	1.386 ΕΥΡΩ
ΣΥΝΟΛΟ	4.302 ΕΥΡΩ	ΣΥΝΟΛΟ	4.203 ΕΥΡΩ
Υπόλοιπο + 99 ΕΥΡΩ			
Αποδείξεις/Βεβαιώσεις Αποδοχής Δωρεάς στέλνονται ταχυδρομικώς σε όσους πρόσφεραν από 30 ΕΥΡΩ και άνω.			

τα αυτοκρατόρων (Ιούλιος Αύγουστος) ή ονόματα με θρησκευτική σημασία, δηλαδή Ιανουάριος (του θεού Ιανού), Φεβρουάριος (της εξαγνιστικής εορτής Φέμπρουα), Μάρτιος (του θεού Άρη = Mars), Απρίλιος (της θεάς Αφροδίτης = Aphro ή Aprō), Μάιος (της θεάς της Άνοιξης Maia) και Ιούνιος (της θεάς Ήρας = Juno).

Μα και η “Βασιλόπιτα”, απομεινάρι της αρχαίας ειδωλολατρίας είναι, και δεν έχει καμία σχέση με τον Βασίλειο επίσκοπο Καισαρείας, όπως ψευδώς διαδίδεται. Η Εγκυκλοπαίδεια ΠΑΠΥΡΟΣ γράφει: «...όπως και άλλα του Δωδεκάμερου, ανάγεται στα ρωμαϊκά Σατουρνάλια (τα ελληνικά Κρόνια), που ήταν κατά βάση αγροτικές γιορτές της βλάστησης και της νέας χρονιάς. (...) Η βασιλόπιτα πρέπει να σχετίζεται και με τον εορταστικό άρτο της ελληνικής αρχαιότητας, που προσφερόταν στους θεούς ως απαρχή σε μεγάλες αγροτικές γιορτές, ιδίως στα Θαλύσια και τα Θαργήλια, καθώς και με τις αρχαίες μελιχίες προσφορές στους θεούς του Άδη και σ’ άλλες θεότητες».

Χωρίς να έχουν σχέση με τη ζωή των Χριστιανών όλα τα παραπάνω, γίνονται άριστες αφορμές για παραστροφές και εξομίωση με τον κόσμο και τις “αξίες” του. Θα ήθελε ποτέ ο Θεός να συμβαίνει αυτό στο δικό Του λαό; Εκείνο το «**μη συμμορφώσεσθε [αρχαίο=μη συσχηματίζεσθε] με τον αιώνα τούτον**» (Ρωμ. 12/ιβ/1) –που τόσο ωραία αποδίδει η μετάφραση Ιωαννίδη ως «**μην προσαρμόζεστε στον τρόπο ζωής του κόσμου αυτού**»– για ποιους άραγε το έγραψε ο Απόστολος του Χριστού;

Το πιο θλιβερό είναι όταν όλη τούτη η συμμόρφωση γίνεται –λένε– «**Για το καλό του χρόνου!**». Αλλά πώς μπορεί να είναι καλός ο νέος χρόνος, όταν εμείς κάνουμε ό,τι όλοι οι άλλοι (ή περίπου όσα όλοι οι

άλλοι) και τα βαπτίζουμε δήθεν χριστιανικά;

Ως απάντηση συνήθως προβάλλεται το “επιχείρημα-καραμέλα” ότι και ο Παύλος έγινε τα πάντα εις τους πάντες για να κερδίσει τους πάντες... Αλλά εμείς πόσους κερδίσαμε για τον Χριστό με όλες αυτές τις εορταστικές μιμήσεις μας;

Δυστυχώς, διαποτισμένοι με το πνεύμα της δαιμονικής νοοτροπίας που τονίζεται ακόμη περισσότερο από τον καταναλωτισμό και υπηρετεί τη σάρκα, τα δισεκατομμύρια των ονομαζόμενων χριστιανών –ανεξαρτήτως δόγματος– δίνουν περισσότερη προσοχή στον κοκκινόσκουφη Santa Claus της Coca Cola και τις παγανιστικές πρασινάδες, παρά σε οτιδήποτε χριστιανικό. Με τον τρόπο αυτό ο Πονηρός έχει καταφέρει να μεταφέρει την προσοχή των πιστών σε δευτερεύοντα και μάλλον σαρκολατρικά στοιχεία και σύμβολα, κρύβοντας τα μείζονα γεγονότα της ιερής ιστορίας και κάθε πνευματικό μήνυμά τους.

Μήπως λοιπόν αντί να συρόμαστε «**οπίσω προς απώλειαν**», θα ήταν καλύτερα να φροντίσουμε να «**απορρίψωμεν παν βάρος και την ευκόλως εμπεριπλέκουσαν ημάς αμαρτίαν**»; (Εβρ. 10/ι/39, 12/ιβ/2). Μια τέτοια “δίαιτα” από τα στοιχεία του κόσμου, θα ήταν πολλαπλά ωφέλιμη!

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ambrose, De virgin. iii. 1: «*Vides quantus ad natalem Sponsi tui populus convenerit, ut nemo impastus recedit*». 2. Opp. II. 384.

3. Η αλλαγή από 1η Μαρτίου στην 1η Ιανουαρίου έγινε το 45 π.Χ. με το Ιουλιανό Ημερολόγιο και παγιώθηκε το 153 μ.Χ. Όταν το 1582 ο πάπας επέβαλε το Γρηγοριανό Ημερολόγιο (Νέο), διαδόθηκε πρώτα στις Ρωμαιοκαθολικές χώρες και σιγά σιγά στον υπόλοιπο κόσμο ενώ σταδιακά ακολούθησαν και πολλές άλλες εκκλησίες.

Πάντοτε ευπρόσδεκτη

Αλληλογραφία με τους Αναγνώστες

Από τον πρ. Γ. Μεταλληνό

Από τον πρωτοπρεσβύτερο Γ. Μεταλληνό λάβαμε επιστολή σχετική με αναφορά μας στο τελευταίο τεύχος («Ποιος ή τι απειλεί τους Εβραίους;»).

Η επιστολή προωθήθηκε στον συντάκτη του άρθρου και θα δημοσιευθεί στο επόμενο τεύχος μαζί με εμπεριστατωμένη απάντηση.

Απανθίσματα από επιστολές στον «ΤΥΧΙΚΟ» στη διάρκεια του 2009

Σπάνια αναφερόμαστε στα καλά λόγια που λαβαίνουμε κατά καιρούς, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν. Ακολουθούν μερικά μόνο δείγματα.

- **Σας στέλνω την οικονομική συμβολή μου στο θαυμαστό έργο σας. Ο «ΤΥΧΙΚΟΣ» είναι από τα αγαπημένα μου αναγνώσματα, που τόσο ευλογημένα είναι.**

Γ.Σ. –Αθήνα

- **Χαίρομαι πάντοτε για το περιοδικό «ΤΥΧΙΚΟΣ», και όπως ξέρεις πάντα με αγωνία το περιμένω. Εσωκλείω την συνδρομή μου.**

Α.Α. –Αυστραλία

- **Ευχαριστώ για την αποστολή του περιοδικού «ΤΥΧΙΚΟΣ». Θα ήθελα να συνεχίσετε να μου το αποστέλλετε. Σας στέλνω μία μικρή συνδρομή. Ο Κύριος να ευλογεί και να σας δίνει σοφία για το έργο που κάνετε.**

Π.Κ. –Θράκη

- **Είμαι γέρων 96 ετών και ζω στον Καναδά. Σας είμαι ευγνώμων για το περιοδικό που μου στέλνετε όλα αυτά τα χρόνια, το οποίο είναι για εμένα δώρον του Θεού. Προσεύχομαι για τη διακονία σας.**

Α.Τ. –Καναδάς

- **Σας ευχαριστούμε για τον «Τ» που μας στέλνετε και σας σκεφτόμαστε συνεχώς. Χρωστάμε πολλά στη διακονία σας.**

Σ.Μ. –Βοιωτία

- **Είμαι νέος κληρικός (πρεσβύτερος) και σας ευχαριστώ για τον «ΤΥΧΙΚΟ» που χρόνια τώρα μου στέλνετε. Με βοηθάει πολύ στο έργο και το κήρυγμά μου. Ο Θεός να σας ευλογεί.**

Α.Ρ. –Φθιώτιδα

- **Σας ευχαριστώ που μου δίνετε πνευματική τροφή για πολλά χρόνια, και σας εύχομαι πολύ ευλογία στο έργο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.**

Ξ.Χ. –Ελβετία

Σας ευχαριστούμε όλους θερμά!

«Απόδος τον λόγον της οικονομίας σου»

Νοσοκομείο “Φιλαδελφία”... [2]

Με αφορμή όσα γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος για το νοσοκομείο «**Φιλαδελφία**» ο κ. Ε. Χαραλαμπάκης έστειλε δισέλιδη επιστολή επειδή τα θεώρησε προσβλητικά. Αν και είναι προφανές ότι εμείς δεν γράψαμε καμία μομφή για το πρόσωπό του ή το ίδρυμα της Αμερικής –η δε αναφορά τους έγινε μόνο για το ιστορικό της υπόθεσης– δημοσιεύουμε παρακάτω το τμήμα της επιστολής που αφορά το άρθρο μας. Παραμένει πάντα η ευχή να τακτοποιηθεί η εκκρεμότητα του ελληνικού Σωματείου, που ελπίζουμε να συμβεί σύντομα.

Αγαπητε Τυχικε,

date Wed, Dec 9, 2009 at
11:25 PM

Πολυ συντομα θα σου πω τα εξης: [...]

1. Το ιδρυμα Φιλαδεφια της Αμερικης συνετασσε καθε χρονο, κατα τη διαρκεια της ζωης του, τακτικο ισολογισμο, και εδινε λεπτομερη αναφορα στις φορολογικες αρχες της Αμερικης (IRS, Internal Revenue Service.) Το βιβλια του ηταν ανοικτα σε ολους οσους ηθελαν να δουν τις λεπτομερειες των οικονομικων του. Οι αναφορες αυτες ηταν δημοσιες και μπορουσαν να αποκτηθουν απο τις καταλληλες Αμερικανικες υπηρεσιες απο καθε ενδιαφερομενο δωρητη. Εαν λοιπον, πραγματικα, ειχες κανει εστω και την παραμικρη ερευνα θα το ειχες μαθει.
2. Τα ιδρυματα υποχρεουνται απο τον νομο να συντασσουν την ανωτερω εκθεση. Συνεπως, το σχετικο ερωτημα σου εχει ηδη απαντηθει. Το ιδρυμα εδινε λεπτομερη λογαριασμο καθε χρονο. [...]
3. Το Δ.Σ. του ιδρυματος ελεγγχε τα οικονομικα του ιδρυματος δυο φορες τον χρονο, και ποτε δεν βρεθηκε τιποτα το μεμπτο ή το επιληψιο.
4. Κατα το τελος των εργασιων του (καλοκαιρι του 2006) εγινε ελεγχος των βιβλιων του απο τις φορολογικες αρχες της Αμερικης, και δεν βρεθηκε απολυτως τιποτε το οποιο να δημιουργει εστω και το παραμικρο θεμα ή ερωτηματικο.

Οσον αφορα το Ελληνικο σωματειο, το Αμερικανικο ιδρυμα και τα μελη του δεν ηταν μελη του Ελληνικου, και ως εκ τουτου δεν γνωριζω απολυτως τιποτε και, φυσικα, δεν εχω και αρμοδιότητα να απαντησω. [...]

Ευρυβιαδης Χαραλαμπακης

Καιροί και χρόνοι...

Αν ρωτούσαμε «**Τι καιρό έκανε εφέ-τος την Πρωτοχρονιά;**» άλλοι θα έλεγαν ΚΑΛΟ και άλλοι ΚΑΚΟ. Το βέβαιο είναι ότι η εφετινή Πρωτοχρονιά στη χώρα μας, σύμφωνα με τα στοιχεία της Μετεωρολογικής Υπηρεσίας ήταν η πιο ζεστή των τελευταίων 100 ετών! Αλλά ήταν αυτό καλό ή κακό;

Εξαρτάται από την γωνία που το εξετάζει ο καθένας. Ο καταναλωτής πετρελαίου θα έλεγε “καλό”, επειδή δεν χρειάστηκε να κάψει πολύ πετρέλαιο για να ζεσταθεί. Αλλά ο ταξιδιώτης που είχε προγραμματίσει να πάει στο βουνό για σκι θα έλεγε “κακό”, επειδή δεν είχε αρκετό χιόνι για να κάνει το σπορ του, και ούτω καθεξής... Αυτό αποδεικνύει εύκολα ότι η έννοια του “καλού” ή “κακού” ΚΑΙΡΟΥ είναι υποκειμενική.

Η λέξη ΚΑΙΡΟΣ βρίσκεται στη Βίβλο ήδη από την πρώτη σελίδα, όπου διαβάζουμε: «**Και είπεν ο Θεός, Ας γείνωσι φωστήρες εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να διαχωρίζωσι την ημέραν από της νυκτός· και ας ήναι διά σημεία και καιρούς^[1] και ημέρας και ενιαυτούς**» (Γέν. 1/α/14).

Εδώ αμέσως ξεχωρίζει η σημασία του «**καιρού**» (*moed*=προσδιορισμένος καιρός) από εκείνη του «**χρόνου**» (που αποδίδεται με το «**ημέρας και ενιαυτούς**»). Καιρός συνεπώς δεν είναι ο Χρόνος, δηλαδή η διαδοχή λεπτών, ωρών, ημερών κ.λπ., αλλά μια εποχή,

κατάλληλη ευκαιρία ή περίοδος πρόσφορη για να γίνει κάτι.

Τα ουράνια σώματα βοηθούσαν στο μέτρημα του χρόνου και την τέλεση διαφόρων εορτασμών, αλλά επίσης για τον προσδιορισμό των κατάλληλων εποχών του έτους για γεωργικές καλλιέργειες (σπορά, θερισμός), πραγματοποίηση ταξιδιών και πολεμικές επιχειρήσεις. Το Ταργούμ του Ιωνάθαν λέει: «**Ας είναι για σημάδια των εορτών, και για υπολογισμό του αριθμού των ημερών, και τις νεομηνίες, και τις πρωτοχρονιές, και τις παρεμβολές των μηνών και των ετών, και τις περιστροφές του ήλιου και της σελήνης**».

Πέρα όμως από τη χρονολογική παράμετρο, υπάρχει και εκείνη του κατάλληλου καιρού, για τον οποίο κάνει λόγο εκτενώς ο σοφός Εκκλησιαστής στην χαρακτηριστική περικοπή του 3/γ κεφαλαίου, όπου παρατηρεί και συνάμα διδάσκει: «**Χρόνος είναι εις πάντα, και καιρός^[2] παντί πράγματι υπό τον ουρανόν. Καιρός του γεννάσθαι και καιρός του αποθνήσκειν· καιρός του φυτεύειν και καιρός του εκριζόνειν το πεφυτευμένον· καιρός του αποκτείνειν και καιρός του ιατρεύειν· καιρός του καταστρέφειν και καιρός του οικοδομείν· καιρός του κλαίειν και καιρός του γελάν· καιρός του πενθείν και καιρός του χορεύειν· καιρός του διασκορπίζειν λίθους και καιρός του συ-**

νάγειν λίθους· καιρός του εναγκαλίζεσθαι και καιρός του απομακρύνεσθαι από του εναγκαλισμού· καιρός του αποκτήσαι και καιρός του απολέσαι· καιρός του φυλάττειν και καιρός του ρίπτειν· καιρός του σχίζειν και καιρός του ράπτειν· καιρός του σιγάν και καιρός του λαλείν· καιρός του αγαπήσαι και καιρός του μισήσαι· καιρός πολέμου και καιρός ειρήνης» (Εκκλ. 3/γ/1-8).

Σε όλες τις κύριες γλώσσες η έννοια του καιρού καλύπτει τρεις σημαντικές πτυχές: **(α)** το κλίμα, **(β)** το μέλλον και **(γ)** την πρόβλεψη των εσχάτων. Έτσι ως προσεγγίσουμε κι εμείς το αντικείμενο της μελέτης μας.

(α) ΚΛΙΜΑ

Οι κατάλληλες περίοδοι (καιροί) είχαν πάντοτε μεγάλη σημασία για τη γεωργία και τις διάφορες εργασίες της. Στη Βίβλο υπάρχουν σχετικές αναφορές όπως: «καιρός θερισμού», «καιροί καρποφόροι» (Ματθ. 13/ιγ/30, Πράξ. 14/ιδ/17, Ματθ. 21/κα/41). Ο Κύριος χρησιμοποίησε αυτή τη σημασία της λέξης στην *Παραβολή των Ζιζανίων* όταν είπε: «**Αφήσατε να συναυξάνωσιν αμφότερα μέχρι του θερισμού, και εν τω καιρώ του θερισμού θέλω ειπεί προς τους θεριστάς...**» (Ματθ. 13/ιγ/30).

Ανθρώπους που ανέκαθεν οι λαοί αναγνώριζαν ως αρκετά παρατηρητικούς ώστε να μπορούν να πουν αν μία χρονική στιγμή ήταν κατάλληλη για να γίνει κάτι, τους ονόμαζαν «καιροσκόπους» (με την καλή έννοια του όρου)^[3]. Αυτή τη διάκριση προφανώς είχε υπόψη Του ο Κύριος όταν είπε στους Ιουδαίους: «**Όταν γείνη εσπέρα, λέγετε· Καλωσύνη· διότι κοκκινίζει ο ουρα-**

νός· και το πρωί· Σήμερον χειμών· διότι κοκκινίζει σκυθρωπάζων ο ουρανός. Υποκριταί, το μεν πρόσωπον του ουρανού εξεύρετε να διακρίνητε, τα δε σημεία των καιρών^[4] δεν δύνασθε;» (Ματθ. 16/ις/2). Με τον τρόπο αυτό αναγνώρισε τη χρησιμότητα της παρατήρησης των καιρικών συνθηκών, αν και κυρίως ήθελε να ελέγξει την απροθυμία τους να προσέξουν όσα συνέβαιναν εμπρός τους στο πρόσωπο και το έργο του Μεσσία.

(β) ΜΕΛΛΟΝΤΟΛΟΓΙΑ

Όπως συμβαίνει με όλα τα καλά πράγματα σ' αυτό τον κόσμο, έτσι και η προηγούμενη καλή χρήση της παρατήρησης των καιρών έγινε αντικείμενο «θρησκευτικής» εκμετάλλευσης από τον Διάβολο, που χρησιμοποιώντας επιτήδεια άτομα σιγά-σιγά μετέτρεψε την απλή παρατήρηση του κλίματος σε πρόβλεψη του μέλλοντος με τους μάντεις, οιωνοσκόπους κ.λπ. Για το λόγο αυτό ο Θεός απαγόρευσε εντελώς την παρουσία τέτοιων ατόμων στο λαό Του διατάζοντας: «**Δεν θέλει ευρεθί εις σε ουδείς διαπερνών τον υιόν αυτού ή την θυγατέρα αυτού διά του πυρός, ή μαντευόμενος μαντείαν ή προγνώστης των καιρών^[5] ή οιωνοσκόπος ή μάγος, ή γόης ή ανταποκριτής δαιμονίων ή τερατοσκόπος ή νεκρόμαντις**» (Δευτ. 18/ιη/14).

Ο Κύριος ήταν και είναι απολύτως αντίθετος με κάθε μορφή πρόγνωσης του μέλλοντος επειδή δεν υπάρχει καμία αξία σ' αυτές και, αφετέρου, πάντα γίνεται με άμεση ή έμμεση επίκληση δαιμονικών ή μαγικών δυνάμεων. Γι' αυτό προκαλεί όσους ισχυρίζονται ότι μπορούν να προβλέψουν το μέλλον: «**Ας πλησιάσωσι και ας δείξωσιν εις**

ημάς τι θέλει συμβή· ας αναγγείλωσι τα πρότερα, τι ήσαν, διά να στοχασθώμεν αυτά και να γνωρίσωμεν τα έσχατα αυτών· ή ας αναγγείλωσι προς ημάς τα μέλλοντα» (Ησ. 41/μα/22). Παρουσιάστε μας τι θα συμβεί –αυτό που θα έρθει– επειδή κανένας άλλος εκτός από τον Θεό δε μπορεί να προβλέψει με βεβαιότητα πράγματα μελλοντικά. Όλα όσα προέρχονται από άλλες πηγές εκτός από τους προφήτες του Θεού, είναι υποθέσεις, διφορούμενα και απάτες, όπως όλοι οι χρησμοί των ειδωλολατρών. Γι' αυτό και παρακάτω υπογραμμίζει: **«Τις ανήγγειλε ταύτα απ' αρχής, διά να γνωρίσωμεν; και προ του καιρού, διά να είπωμεν, αυτός είναι ο δίκαιος; Αλλ' ουδείς ο αναγγέλλων· αλλ' ουδείς ο διακηρύττων· αλλ' ουδείς ο ακούων τους λόγους σας»** (Ησ. 41/μα/26).

Μάλιστα ο Κύριος ειρωνεύεται τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, όταν λέει μέσω του Ησαΐα: **«Στήθι τώρα με τας γοητείας σου και με το πλήθος των μαγείων σου, εις τας οποίας ηγωνίσθης εκ νεότητός σου· αν δύνασαι να ωφεληθής, αν δύνασαι να υπερισχύσης. Απέκαμες εν τω πλήθει των βουλών σου. Ας σηκωθώσι τώρα οι ουρανοσκόποι, οι αστρολόγοι, οι μηνολόγοι προγνωστικοί, και ας σε σώσωσιν εκ των επερχομένων επί σε»** (Ησ. 47/μζ/12-1).

Κανένας αληθινός χριστιανός, λοιπόν, δεν μπορεί ποτέ να περιφρονήσει τις εντολές και οδηγίες του Θεού, και να καταφεύγει σε όλα αυτά τα “κόλπα” ή μεθοδίες του Σατανά, (ωροσκόπια, μέντιουμ, καφετζούδες κ.λπ.). Αντίθετα οι πιστοί πάντοτε γνώριζαν και ομολογούσαν όπως ο Ψαλμωδός, **«Εγώ επί σε, Κύριε, ήλπισα· είπα, συ είσαι ο Θεός μου. Εις τας χείρας σου είναι οι καιροί^[2] μου»** (Ψαλμ. 31/λα/14-15). Και όταν εδώ λέει **«οι καιροί μου»** βεβαίως δεν μιλάει για το κλίμα αλλά για όλες τις περιστάσεις της ζωής, παρούσες και μέλλουσες.

(Υ) ΕΣΧΑΤΟΛΟΓΙΑ

Επειδή το άγνωστο μέλλον γεννά φόβους και ανασφάλεια, γι' αυτό οι άνθρωποι πάντοτε ήθε-

λαν να έχουν κάποιον τρόπο ή μέσο για να μπορούν να προβλέπουν αυτά που θα έρθουν και όπως είδαμε παραπάνω, επηρεασμένοι από την ειδωλολατρική θρησκεία οι λαοί –δυστυχώς και οι Ιουδαίοι– προσπαθούσαν έτσι να προσδιορίσουν το μέλλον με τους **«καιρούς»**.

Στο λαό Ισραήλ δινόταν μεγάλη σημασία στις προφητείες –περισσότερο από το 50% της Παλαιάς Διαθήκης είναι προφητείες– και όσο οι χρόνοι απομακρύνονταν από τον τελευταίο προφήτη Μαλαχία, η αγωνία του λαού ήταν όλο και μεγαλύτερη αναφορικά με την εκπλήρωση **«των γεγραμμένων»**, ενώ υπήρχαν πολλοί, όπως ο δίκαιος Συμεών, που πρόσμεναν **«την παρηγορίαν του Ισραήλ»** (Λουκ. 2/β/25).

Αλλά επίσης υπήρχαν και διάφοροι θρησκόληπτοι, που προσπαθούσαν με δήθεν “θείες αποκαλύψεις” να προσ-

διορίσουν την έλευση του Μεσσία. Το διάστημα εκείνο αναπτύχθηκε σημαντικά “αποκαλυπτική” φιλολογία με απόκρυφα βιβλία που σε μεγάλη έκταση ασχολούνταν με τον “Ερχόμενο Μεσσία”. Σχετικά κείμενα έχουν βρεθεί και στην κοινότητα του Κουμράν (Χειρόγραφα Νεκράς Θαλάσσης) κυρίως ερμηνεύοντας την περικοπή των 70 Εβδομάδων του Δανιήλ. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα πολλοί να ακολουθήσουν διάφορους δήθεν “μεσσίες”, όπως π.χ. τον **Θευδά** που ανέφερε ο Γαμαλιήλ (Πράξ. 5/ε/6).

Με κάποιο τρόπο όμως όλη αυτή η διαδικασία εξυπηρέτησε και τους σκοπούς του Θεού, επειδή ενίσχυσαν την προσδοκία ότι πλησίαζε ο καιρός για τη φανέρωσή του Μεσσία και πολλοί από τον λαό ήταν ήδη προετοιμασμένοι όταν ακούστηκε το μήνυμα του Βαπτιστή Ιωάννη, **«Μετανοείτε· διότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών»** και στη συνέχεια το αντίστοιχο του Χριστού, **«Επληρώθη ο καιρός και επλησίασεν η βασιλεία του Θεού· μετανοείτε και πιστεύετε εις το ευαγγέλιον»** (Ματθ. 3/γ/2, Μάρκ. 1/α/15).

Επηρεασμένοι από παρόμοια νοοτροπία οι μαθητές πλησίασαν ιδιαιτέρως στον Χριστό ενώ καθόταν στο όρος των Ελαιών και Τον ρώτησαν: **«Ειπέ προς ημάς πότε θέλousι γείνει ταύτα, και τι το σημείον της παρουσίας σου και της συντελείας του αιώνος;»** (Ματθ. 24/κδ/). Πριν από λίγο τους είχε μιλήσει για καταστροφές και ανώμαλες καταστάσεις, όμως άλλη φορά τους υποσχέθηκε την επικράτηση της Βασιλείας Του πάνω στον κόσμο. Πότε όλα αυτά θα γίνονταν και, το κυριότερο, πόσο άμεσα τους αφορούσαν; Το ίδιο και εβδομάδες αργότερα, λίγο πριν από

την Ανάληψη του Κυρίου, πάλι πρόβλεψαν την απορία που τους έτρωγε: **«Κύριε, τάχα εν τω καιρώ τούτω αποκαθιστάνεις την βασιλείαν εις τον Ισραήλ;»** (Πράξ. 1/α/6-7).

Όμως ο Κύριος δεν τους απάντησε με τον τρόπο που εκείνοι –και εκατομμύρια μεταγενέστεροι– θα περίμεναν. Η απάντησή Του όχι μόνο δεν ήταν διαφωτιστική αλλά ήταν και απαγορευτική: **«Δεν ανήκει εις εσάς να γνωρίζετε τους χρόνους ή τους καιρούς, τους οποίους ο Πατήρ έθεσεν εν τη ιδία αυτού εξουσία»** (Πράξ. 1/α/7). Με άλλα λόγια ο Κύριος απαγόρευσε εντελώς την παρατήρηση των **«καιρών»** ως βάση μελλοντολογίας, όπως άλλωστε το έκανε πάντοτε – και στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη, και στον Ισραήλ αλλά και στην Εκκλησία!

Αυτή η πανανθρώπινη λαχτάρα –για τούτο και σαρκική–, δυστυχώς, εξακολουθεί να υπάρχει σε πολλούς μέχρι σήμερα σε διάφορα δόγματα αλλά και θρησκευματα, με όποιο τρόπο τον καταλαβαίνει ο καθένας τους. [Για παράδειγμα οι Ιουδαίοι περιμένουν ακόμη έναν άλλο Μεσσία, κάποιοι Μουσουλμάνοι περιμένουν έναν *Imam Madhi* κ.ο.κ.].

Στην εποχή μας

Πολλοί άφρονες «χριστιανοί», αγνοώντας τα ξεκάθαρα λόγια του Χριστού, προσπάθησαν ανά τους αιώνες να υπολογίσουν και αρκετοί –σημαντικοί και ασήμαντοι– σηκώθηκαν διακηρύσσοντας ότι σ’ αυτούς έχει γίνει εξαίρεση, και μπόρεσαν να διαρρήξουν το **«απόρρητο» του Θεού** και να προσδιορίσουν χρονολογίες και περιόδους, χρησιμοποιώντας ακόμη και σκοτεινές πηγές,

όπως τα γραπτά του Νοστράδαμου ή πιο πρόσφατα το Ημερολόγιο των Μάγια κ.λπ., και βέβαια οι χριστιανοί περιμένουν τη Β' έλευση του Χριστού.

Συχνά αναφερθήκαμε στο περιοδικό αυτό σε παρόμοια γεγονότα –ακόμη και στο προηγούμενο τεύχος–, σημειώνοντας τέτοιους παραπλανημένους, που όχι μόνο παρέσυραν αλλά και, δυστυχώς, εξακολουθούν να παρασύρουν αφελείς ή ενθουσιώδεις οπαδούς σε νοσηρές διδασκαλίες και ολισθηρούς δρόμους.

Ιδιαίτερα όμως υπογραμμίζουμε και καταγγέλλουμε το φαινόμενο εκείνων που –ύστερα από επανειλημμένες αποτυχίες προσδιορισμού χρονολογιών, ι-

διαίτερα στους δύο προηγούμενους αιώνες– αποφεύγουν πλέον να ορίζουν συγκεκριμένες ημερομηνίες, όμως **δεν παύουν να ορίζουν ΚΑΙ ΡΟΥΣ**, νομίζοντας ότι έτσι ξεφεύγουν από την απαγόρευση του Χριστού, να μην ασχολούνται με τέτοιες νοσηρές απασχολήσεις. Όμως **ο Χριστός δεν μίλησε μόνο για ΧΡΟΝΟΥΣ αλλά επίσης και για ΚΑΙ-ΡΟΥΣ**. Συνεπώς ούτε το πρώτο ούτε το δεύτερο ανήκει στους ανθρώπους. Και αν μάλιστα δεν ανήκε σε πρόσωπα σημαντικά, όπως ήταν οι ίδιοι οι Απόστολοι, πόσο λιγότερο θα μπορούσε να ανήκει στον κάθε τυχάρπαστο ή μωροφιλόδοξο “χριστιανό”. **❶**

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Σωστότερα αποδίδει την έννοια η ΝΔΜ ως «**σημάδια για τις εποχές**», ο δε Gesenius προτείνει «σημάδια εποχών».

2. Σε όλη αυτή την περικοπή η λέξη που επαναλαμβάνεται στο εβραϊκό είναι *eth* που ο Gesenius ερμηνεύει «κατάλληλος χρόνος ή ευκαιρία, όπως [η ελληνική λέξη] ‘καιρός’».

3. Σήμερα η λέξη «καιροσκοπός» έχει αποκτήσει διαφορετική σημασία, επειδή αναφέρεται στο άτομο που ψάχνει ευκαιρίες για να επιτύχει ιδιοτελείς σκοπούς, συνήθως σε βάρος των άλλων.

4. Με τη φράση «**τα σημεία των καιρών**» εδώ, ο Κύριος δεν αναφέρεται σε πράγματα μελλοντικά αλλά σε γεγονότα που έβλεπαν να πραγματοποιούνται εμπρός στα μάτια τους, δηλαδή το δικό Του έργο και διδαχή.

5. Η έκφραση «**προγνώστης των καιρών**» εδώ δεν αναφέρεται στους σύγχρονους ή παλαιότερους μετεωρολόγους. Η λέξη στα εβραϊκά είναι *anah*, που κυριολεκτικά σημαίνει σύννεφο και μάλλον σύννεφο καταιγίδας. Αυτοί ίσως προσπαθούσαν να προβλέψουν το

μέλλον παρακολουθώντας τα σχήματα των νεφών. Στο άρθρο «**Μαγεία και Μαντική**» του Α. Λεντάκη στο περιοδικό «**Αρχαιολογία**», στην επαγωγική μαντική κατατάσσεται και η «νεφομαντεία» όπου ακριβώς παρακολουθούνται και ερμηνεύονται τα σχήματα των νεφών. .

Η μετάφραση των Ο' στο Δευτ. 18/1η/10 χρησιμοποιεί τον όρο «**κληδοιζομένοι**», λέξη που υπάρχει από την εποχή του Ομήρου και παραπέμπει στον μαντικό «*κλήδονα*», όπως ονομαζόταν ο προγνωστικός ήχος και κατ' επέκταση το άκουσμα προφητείας, ο συνδυασμός τυχαίων και ασυνάρτητων λέξεων ή πράξεων κατά τη διάρκεια μαντικής τελετής, στον οποίο αποδιδόταν προφητική σημασία.

Σήμερα «*κλήδονας*» ονομάζεται μια άλλη λαϊκή μαντική διαδικασία μέσω της οποίας κοπέλες στα χωριά μαντεύουν τον άντρα που θα πάρουν. Προσοχή όμως επειδή η λέξη «*κλήδων*» [με ήτα] δεν έχει σχέση με την ομόηχη «*κλύδων*» [με ύψιλον], που σημαίνει θαλασσοταραχή, τρικυμία (π.χ. «**έγεινε κλύδων μέγας εν τη θαλάσση και το πλοίον εκινδύνευε να συντριφθή**» – Ιωνάς 1/α/4). **❶**

Αλβανικά “σουβενίρ”

Γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος για το πρόσφατο ταξίδι μας στην Αλβανία. Θα ήταν παραλίγη αν δεν συμπληρώναμε λίγες ακόμη παρατηρήσεις, σχετικές με όσα είδαμε σ' αυτή τη χώρα, που σίγουρα κάποιο πνευματικό μήνυμα έχουν να δώσουν.

- Το ένα θέμα που αξίζει να σημειώσουμε είναι ότι τα καταστήματα στην πόλη των Τιράνων λειτουργούν χωρίς ωράριο εργασίας. Όσο θέλει και όσο μπορεί ο κάθε καταστηματάρχης, ακόμη και ολόκληρο το 24ωρο, και όλες τις ημέρες της εβδομάδας (Σάββατο και Κυριακή επίσης), καθώς η χώρα βρίσκεται σε στάδιο πρώιμης ανάπτυξης, ύστερα από την καταστροφή που επέφεραν αφενός το κομμουνιστικό καθεστώς και αφετέρου η λαίλαπα του “στιγμαίου εκδημοκρατισμού” κάτω από τις πιο ανώμαλες συνθήκες (διάλυση κράτους, “πυραμίδες” κ.λπ.), και είναι εύλογο καθένας να θέλει να κερδίσει όσο μπορεί περισσότερο, για να “προλάβει” όσα έχασε, **όμως το κόστος αυτής της**

υπερβολής θα κληθούν να το πληρώσουν αργότερα.

- Ένα άλλο αξιοσημείωτο ήταν τα πολλά «καζίνο» που είδαμε στην πρωτεύουσα –όσα σχεδόν είναι στην Αθήνα τα φαρμακεία– τα οποία εκμεταλλεύονται την δίψα του λαού για εύκολο κέρδος, **πλουτίζοντας παρασιτικά σε βάρος του.**

- Τρίτο που παρατηρήσαμε στις περιοχές που κυριαρχεί το μουσουλμανικό στοιχείο, ήταν πως σε κάθε νέα οικοδομή κρέμεται ένα σκιάχτρο/φυλακτό –συνήθως ομοίωμα ανθρώπου ή ζώου– προφανώς **αποτρεπτικό για το “κακό μάτι”...**

- Ενδιαφέρων ήταν και ο τρόπος που είναι διακοσμημένες οι περισσότερες πολυκατοικίες της πόλης, με παράξενα σχήματα και χρώματα, που χαρακτηρίζουν την κάθε περιοχή και λειτουργούν ως μέσο αναγνώρισης των κτηρίων, δεδομένου ότι οι περισσότεροι δρόμοι δεν έχουν ονόματα και αριθμούς. Από αυτές τις πο-

Τούτο το γεγονός μας έκανε να σκεφτούμε τους πολλούς χριστιανούς που ζουν σήμερα όπως το ένα από αυτά τα δύο αυτοκίνητα (το λαθραίο), μιμούμε-

Πόσο τραγική θα είναι τότε η θέση αυτών των ανθρώπων! **Μακάρι να καταλάβουν από τώρα την κατάσταση και να μετανοήσουν όσο υπάρχει καιρός!**

Πάλι περί πολιτικής

Αγαπητός αναγνώστης από τη Μακεδονία έκφρασε τηλεφωνικώς την αντίρρησή του επειδή –κατά τη γνώμη του– ο «**ΤΥΧΙΚΟΣ**» κάποιες φορές ασχολείται με την πολιτική. Αλλά έχει δίκιο ο φίλος μας, ή μήπως όχι;

Μπαίνοντας ήδη στο 25 έτος της κυκλοφορίας του ο «**Τ**», ουδέποτε ασχολήθηκε με τα κομματικά πράγματα αυτής ή άλλης χώρας. Αηδιάζουμε και μόνο στη σκέψη ότι θα μπορούσαμε ν' αναμιχθούμε μ' αυτό που οι ίδιοι οι εκπρόσωποι του πολιτικού κόσμου συχνά έχουν χαρακτηρίσει ως “βόρβορο” και άλλα διόλου κολακευτικά επίθετα.

Παρά ταύτα, όμως, κατά καιρούς σχολιάζουμε στιγμιότυπα της καθημερινότητας, όχι για να υποστηρίξουμε το Α ή Β κόμμα ή πολιτικό πρόσωπο, αλλά για να αποδείξουμε εκείνο που βαθιά πιστεύουμε, ότι δηλαδή, όσο καλές κι αν είναι οι προθέσεις κάποιου, μόλις εμπλακεί στον ιστό της αράχνης που λέγεται **κομματική πολιτική**, αυτόματα γίνεται υποχείριο πλήθους δεσμεύσεων που διέπονται από κάθε άλλο παρά αρχές ηθικής.

Ένας ακόμη λόγος για τον οποίο παρακολουθούμε και ενίοτε σχολιάζουμε κάποια “στιγμιότυπα” της πολιτικής ζωής, είναι για να επισημάνουμε πόσο εύκολα όλα αυτά –ως νοοτροπία– υπεισέρχονται και φωλιάζουν σε εκκλησιαστικούς χώρους, με αποτέλεσμα

διάφορα εκκλησιαστικά σώματα και στελέχη τους να λειτουργούν όχι ως «**σώμα Χριστού**», όπως θα έπρεπε, αλλά ως μικροκομματικοί και ραδιοϋργοί μηχανισμοί, με κύριο μέλημά τους την αναρρίχηση κάποιων σε θέσεις ηγεσίας και πώς αυτοί στη συνέχεια θα ποδηγετήσουν και, όχι σπάνια, θα εκμεταλλευτούν ακόμη και οικονομικά τους οπαδούς τους.

Πολιτική –με την ορθή έννοια του όρου– είναι η ενασχόληση με τα κοινά, δηλαδή τα πράγματα της πολιτείας μέσα στην οποία ζούμε, και τους νόμους και θεσμούς της οποίας οφείλουμε να τηρούμε και να υπηρετούμε.

Αντίθετα “πολιτική” με τη σημερινή διεφθαρμένη σημασία της λέξης, είναι η επαγγελματική/επιχειρηματική δραστηριότητα ατόμων και συγγενειών, μέσω της οποίας αναρριχώνται σε διάφορα αξιώματα για να εξασφαλίζουν ίδιο όφελος –όχι σπάνια σε βάρος των άλλων πολιτών– είτε αυτό γίνεται συνειδητά και επί σκοπώ, είτε συμβαίνει επειδή ο Έλληνας (και όχι μόνο) πάντοτε ήθελε να αξιοποιεί γνωριμίες και διασυνδέσεις για να “βολεύει” καταστάσεις και να “βολεύεται” αλληλεγγύως.

Αν μάλιστα σκεφτούμε την αντιδημοκρατική αλλαγή που λέγεται ότι θα επέλθει στο νέο εκλογικό νόμο, ώστε οι Βουλευτές να εκλέγονται όχι από τους ψηφοφόρους αλλά κατευθείαν από

τους μηχανισμούς των κομμάτων, καταλαβαίνει κανείς πόσο μακριά οδεύει το δήθεν “αντιπροσωπευτικό” πολιτικό μας σύστημα από κάθε έννοια αντιπροσώπευσης, διότι μέχρι σήμερα μπορούσε τουλάχιστον ο πολίτης να έχει την ψευδαίσθηση έστω πως με την ψήφο του επιλέγει ανάμεσα στα πρόσωπα ενός ψηφοδελτίου, εκείνον που κατά τη γνώμη του –σωστή ή όχι– θα εκπροσωπεί καλύτερα τα συμφέροντα του λαού. Με την προτεινόμενη τροποποίηση, όμως, ο πολίτης παραδίδεται άνευ όρων στις επιλογές των αρχηγών των κομμάτων, όπου κάλλιστα θα εκλέγεται

όποιος έχει τις περισσότερες “μετοχές” σ’ αυτά που κατ’ ευφημισμόν και μόνο ονομάζονται “πολιτικά κόμματα”, ενώ στην πραγματικότητα δεν είναι παρά οικονομικές επιχειρήσεις – ανώνυμες ή οικογενειακές εταιρείες.

Δεν ασχολούμαστε λοιπόν με αυτού του είδους την πολιτική. Μακριά από μας η κατηγορία. Ενημερώνουμε εντούτοις τους αγαπητούς αναγνώστες, όπως θέλουμε να το κάνουμε και με κάθε σημαντικό ζήτημα της καθημερινής ζωής, πιστοί στο αρχικό μας σύνθημα: «Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή», και τα πολιτικά πράγματα σ’ αυτή τη ζωή ανήκουν. ☛

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΔΩΡΕΑΝ, ΟΜΩΣ ΕΧΕΙ ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΤΟΥ!

Από την αρχή της έκδοσής του το περιοδικό «**ΤΥΧΙΚΟΣ**» κυκλοφορεί **ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ** τόσο στην έντυπη όσο και στην ηλεκτρονική του μορφή. Μόνη εξαίρεση το τελευταίο διάστημα είναι η παράκληση προς τους αναγνώστες του εξωτερικού, να στέλνουν τα ταχυδρομικά έξοδα που έχουν αυξηθεί δυσανάλογα.

Επί **ένα τέταρτο του αιώνα** ο Κύριος καλύπτει κάθε ανάγκη, χωρίς ποτέ να χρειαστεί να περιορίσουμε την αποστολή σε κάποιον μήτε να ζητήσουμε χρήματα.

Κάθε Ιανουάριο –όπως και εφέτος (βλ. σελ. 5)– δημοσιεύουμε Οικονομικό Απολογισμό με τα **Έσοδα** και **Έξοδα** της προηγούμενης χρονιάς, και πάντοτε ο Θεός ισοσκελίζει τα δύο αυτά ποσά με τρόπο καταπληκτικό. Είναι ένα θαύμα που ζούμε σε κάθε τεύχος, καθώς βρίσκουμε το Ταμείο να πληρώσει όλα τα έξοδα (χαρτιού, τυπογράφου, βιβλιοδέτη, ταχυδρομείου).

Γι’ αυτό δοξάζουμε τον Κύριο.

Εφέτος, στο τέλος του χρόνου, χρειάστηκε εκτάκτως να αγοράσουμε καινούργιο ηλεκτρονικό υπολογιστή για το γραφείο –αφού ο παλιός “παρέδωσε το πνεύμα”– και υπήρξε ανάγκη να πληρώσουμε **570 ΕΥΡΩ** εκτός προϋπολογισμού. Ενώ όμως όλα έδειχναν ότι θα είχαμε έλλειμμα, πάλι ο Θεός δεν μας ξέχασε και χωρίς να το πούμε σε κανένα, η ανάγκη καλύφθηκε με έκτακτες προσφορές του Δεκεμβρίου και το ποσό εξοφλήθηκε. Εντός του Ιανουαρίου 2010 θα δώσουμε άλλα **320 ΕΥΡΩ** για μια νέα οθόνη που παραγγείλαμε, όντας βέβαιοι ότι όπως πάντα ο Κύριος θα καλύψει και τούτη την έκτακτη δαπάνη, για να είμαστε και πάλι ισοσκελισμένοι.

Ευγνώμονες στον Θεό και όλους εσάς, ευχόμαστε κάθε ευλογία στο νέο έτος 2010, που μας φέρνει πιο κοντά στην έλευση του Κυρίου! ☛

Διαβάσματα

❶ Προσπαθούμε να διατηρούμε το ύφος και την ορθογραφία του πρωτότυπου.

Το τραπέζι του Ευαγγελίου

Στο περιοδικό «Ιωάννης ο Βαπτιστής» (Δεκ. 2009), διαβάσαμε τα εξής ωραία:

Μας καλεί ο Θεός για να μας περιποιηθεί. Να μας σερβίρει την αγάπη Του. Και την σερβίρει με το ευαγγέλιό Του. «Εκάλεσεν υμὰς διὰ τοῦ ευαγγελίου ἡμῶν εἰς περιποίησιν δόξης» (Β' Θεσ. 2/β/14). (...) Το ευαγγέλιο είναι γλύκα. Αν το μέλι το δοκιμάζεις με το στόμα, τη γλύκα του ευαγγελίου την δοκιμάζεις με τ' αυτιά. Αρκεί να τα ἔχης ανοιχτά, ν' ακούνε προσεκτικά.

Ερώτημα: Εμείς προτιμούμε να "σερβιριζόμαστε" στην τράπεζα του Κυρίου ή εκείνη των δαιμονίων; (Α' Κορ. 10/ι/21) ❶

Για τις Εκκλησιαστικές Συνόδους

Στο βιβλίο του πρ. Γ. Μεταλληνού με τίτλο «Ο Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμάς Πατέρας της Θ' Οικουμενικής Συνόδου» (Μετέωρα 2009) και στις σελίδες 10-11 διαβάσαμε τα παρακάτω, σχετικά με τη λειτουργία των Εκκλησιαστικών Συνόδων και τον επηρεασμό τους από παράγοντες ξένους προς το Πνεῦμα του Θεοῦ. Διαβάστε και συμπεράνετε:

«Μετά την Πενθέκτη Οικουμενική Σύνοδο (691/2) έχουμε τέτοια παραδείγματα μέσα στη ζωή της Εκκλησίας, από τα τέλη του 7ου αιώνα και εξής. Οι Ἅγιοι να θεωρούνται ως καινοτόμοι, οι

Ἅγιοι να θεωρούνται ως αιρετικοί, διότι δεν συμφωνούσαν με μια πολιτική Θεολογία, η οποία είχε διαδοθεί, με Ιεράρχες και Θεολόγους, οι οποίοι προσπαθούσαν να τα ἔχουν καλά με την εξουσία, για να καρπούνται οφέλη γήινα και προσωρινά. Το 1343 εφυλακίσθη ο Ἅγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς στη φυλακή των ανακτόρων και το 1344 καταδικάσθηκε σε ακοινωνησία! Σύνοδοι είχαν καταδικάσει παλαιότερα τον Ιερό Χρυσόστομο, (σκεφτείτε τον ιερό Χρυσόστομο!) δύο φορές σε εξορία, ώστε να πεθάνει στην εξορία. Ανάλογες Σύνοδοι κατεδίκασαν τον Ἅγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, γιατί δεν ήταν πρόθυμος να υπηρετήσει τα συμφέροντα των ισχυρών του εκκλησιαστικού χώρου και της πολιτείας. Δεν είναι σπάνιο το φαινόμενο, αγαπητοί αδελφοί, Σύνοδοι που θεωρούνται Ορθόδοξοι, να αθρώνουν τους ἐνοχους και να καταδικάζουν τους Ἀγίους. Αυτό το φαινόμενο, που σημαίνει διαστρόφη της Παραδόσεως εκ μέρους των, που αποκαλύπτει την εκκοσμίκευση του εκκλησιαστικού χώρου, θα συνεχίζεται όσο υπάρχει η αμαρτία, και φοβερά αποστασία, μέσα στο ράσο. (...) Φτάσαμε όμως σε καταστάσεις, αγαπητοί αδελφοί, που άλλη είναι η γνώμη του λαού, άλλη είναι η γνώμη των πρεσβυτέρων, του κλήρου του ευρύτερου, άλλη είναι η γνώμη των Επισκόπων και τελικά άλλα αποφασίζουν οι Σύνοδοι. Αυτή είναι η κακοτυχία, η οποία μας δέρνει. (...).»

Δυστυχώς έτσι λειτουργούσαν και λειτουργούν αείποτε οι "Εκκλησιαστικές Σύνοδοι", υπηρετώντας ξένες σκοπιμότητες – κυρίως της εκάστοτε άρχουσας τάξης.

Έτσι πριν μερικά χρόνια το Οικουμενικό Πατριαρχείο συγκάλεσε Μείζονα και Υπερτελή Σύνοδο, η οποία αποφάσισε διακοπή της κοινωνίας των Αρχιερέων του Οικουμενικού Θρόνου με τον Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο. Έτσι επέβαλαν την ακοινωνσία του θεολόγου κ. Ν. Σωτηρόπουλου, παλαιότερα των Ιερωνυμικών επισκόπων και ποιος ξέρει τι αήλιο θα δούμε στο μέλλον... Σχόλια από εμάς προφανώς περιτεύουν.

ΜΙΑ... όμως ποια;

Σε κάποια ιστοσελίδα διαβάσαμε την εξής "περισπούδαστη" και συνάμα "διαφωτιστική" ρήση:

«Τελικώς η αλήθεια είναι ΜΙΑ και τρομακτική, όλα είναι ΨΕΜΑΤΑ! Παράδεισος, κόλαση, αιωνιότητα κ.λπ.».

Να ήταν όλα τόσο απλά και να ξεκαθάριζαν με μία δήλωση! Αλήθιας αυτός που γράφει τα παραπάνω "πήγε, είδε και ήρθε να μας αποκαλύψει την αλήθεια", ή προσπαθεί να περάσει τη δική του "αλήθεια" και όποιον πάρει ο χάρος; Μάλλον την ανοησία του· την αφροσύνη του· την επιπολαιότητά του διακηρύσσει και μάλιστα "σε πακέτο"!

Και αν «όλα είναι ΨΕΜΑΤΑ», όπως μας ήξει, για ποιο λόγο θα πρέπει να εξαιρεθεί από τους ψεύτες ο εν λόγω "φωτοδότης"; Και γιατί να γίνεται τόσος θόρυβος; Μήπως για να πείσει τον εαυτό του να δεχτεί εκείνο που δεν είναι εύκολο ούτε ο ίδιος να πιστέψει; Μάλλον!

Και άλλη μια περίπτωση...

Στο διαδίκτυο βρήκαμε το παρακάτω απόκομμα από την παλιά εφημερίδα «Κόκκινος Καπνός», που εκδιδόταν στο Σουχούμι (Αμπχαζία) της Σοβιετικής Ένωσης, και μαρτυρεί ως πού μπορεί να φτάσει ο αποπροσανατολισμός που κάποιοι είναι πρόθυμοι να υποστούν:

«Τόσο με πειράζει η δουλειά στην οποία το καθήκον με υποβάλει, τόσο ποθώ την ελευθερίαν την οποίαν η κινονική θεώρηση μου απαγορεύει, όσο με καταβίβει πολλές φορές η ιδέα της αυτοκτονίας. Απορώ πως η άνθρωπι σφυρηλατήσανε τέτοιες αλυσίδες η ίδια για τον εαυτό τους. Τιμή, καθήκον, αξιοπρέπεια κ.τ.λ. θρησκεία, νόμοι, πρόληψες, όλα και τίποτες άλλο. Ω! πόσο ζηλεύω τους τσιγγάνους. Ίνε η μόνη άνθρωπι, η αληθινή άνθρωπι».

«Τόσο με πειράζει η δουλειά στην οποία το καθήκον με υποβάλλει, τόσο ποθώ την ελευθερίαν την οποίαν η κοινωνικοί θεσμοί μου απαγορεύουν, ώστε μου κατεβαίνει πολλές φορές η ιδέα της αυτοκτονίας. Απορώ πώς οι άνθρωποι σφυρηλατήσανε τέτοιες αλυσίδες οι ίδιοι για τον εαυτό τους. Τιμή, καθήκον, αξιοπρέπεια κ.τ.λ. θρησκεία, νόμοι, πρόληψες, όλα και τίποτες άλλο. Ω! πόσο ζηλεύω τους τσιγγάνους. Είναι οι μόνοι άνθρωποι, οι αληθινοί άνθρωποι».

Δικαίωμα του καθενός είναι να διαλέγει τον τρόπο και τους σκοπούς της ζωής του. Δικαίωμά του επίσης να θέλει να ζει όπως οι "τσιγγάνοι" ή και να μη ζει καθόλου...

Με ή χωρίς αξιοπρέπεια, μακριά από τον Χριστό η ζωή, δυστυχώς, είναι το ίδιο θλιβερή και άσκοπη.

Κατά χάριν...

Πολύς λόγος γίνεται από αιώνων αλλά και στους καιρούς μας, για τον τρόπο με τον οποίο ο άνθρωπος σώζεται ή διατηρεί τη σωτηρία του. Άλλοι μιλούν για τα «**καλά έργα**» που εμείς πρέπει να κάνουμε για να την εξαγοράσουμε ή να την αποκτήσουμε ως επίτευγμα, και άλλοι μιλούν για «**δώρο**» που καλούμαστε να απολαύσουμε χωρίς να χρειάζεται να κάνουμε οτιδήποτε εκ μέρους μας. Πού βρίσκεται η αλήθεια;

Είναι γεγονός ότι υπάρχουν κάποια εδάφια –συμβαίνει να είναι από τα πλέον γνωστά– που διαμορφώνουν τάσεις, σκέψεις και αντιλήψεις γύρω από αυτό το ζήτημα, για το οποίο και εμείς έχουμε γράψει αρκετές φορές. Για παράδειγμα το γνωστότατο «**Η πίστις, εάν δεν έχη έργα, νεκρά είναι καθ' εαυτήν (...) δείξόν μοι την πίστιν σου εκ των έργων σου, και εγώ θέλω σοι δείξει εκ των έργων μου την πίστιν μου**» (Ιακ. 2/β/17-18), αποτελεί την ναυαρχίδα όσων σκέπτονται με την πρώτη αντίληψη, ενώ το επίσης γνωστό «**Κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι διά της πίστεως· και τούτο δεν είναι από σας, Θεού το δώρον**» (Εφεσ. 2/β/8) το επικαλούνται όσοι υποστηρίζουν τη δεύτερη θέση. Τι ισχύει τελικά;

Στο νου ήρθε η παρακάτω σκέψη: Όταν οι γονείς φέρνουν στον κόσμο ένα νέο μωρό, πόσο του κόστισε και πόσο κόπιασε εκείνο για τη γέννησή του; Προφανώς τίποτε – τουλάχιστον φαινο-

μενικά. Κανείς δεν το ρώτησε και κανείς δεν περίμενε από το ασχημάτιστο ακόμη έμβρυο “να κάνει” και “να κατορθώσει”. Όλα γίνονται σύμφωνα με αιώνιους νόμους του Θεού, που εξασφαλίζουν ότι το σώμα της μητέρας θα διαφυλάξει στη μήτρα το πολύτιμο “περιεχόμενο” και παράλληλα θα του παράσχει όλα τα απαραίτητα για τη διαμόρφωση και την ανάπτυξή του, μέχρι το σημείο που θα είναι έτοιμο να βγει και να αντιμετωπίσει τον έξω κόσμο.

Από τη στιγμή, όμως, που η μαία θα αποκόψει τον ομφάλιο λώρο που μέχρι τότε συνέδεε το έμβρυο με τον μητρικό οργανισμό, το νεογνό καλείται να κάνει τα πάντα από μόνο του (τουλάχιστον τα βασικά) – αρχικά ενστικτωδώς και στη συνέχεια ενσυνειδήτα: μόνο του θα αναπνέει, μόνο του θα θηλάζει, μόνο του θα χωνεύει, μόνο του θα κλαίει... Δεν μπορεί πλέον να τρώει ή να αναπνέει για λογαριασμό του η μητέρα. Δεν μπορούν να λειτουργούν γι’ αυτό οι πνεύμονες, η καρδιά και οι νεφροί της. Εν ολίγοις, η επιβίωσή του εξαρτάται κυρίως από όλα εκείνα που είναι απαραίτητα για τη συνέχιση της ζωής και τα οποία δεν μπορεί να κάνει κανείς άλλος γι’ αυτό! Απομονωμένο από τη μήτρα χρειάζεται πια να λειτουργεί μόνο ο δικός του οργανισμός.

Χωρίς αμφιβολία στο αμέσως επόμενο στάδιο της νηπιότητας, οι γονείς και άλλοι θα παίξουν σημαντικούς ρόλους

ώσπου ο νέος άνθρωπος να κατορθώσει να σταθεί στα πόδια του, να αναπτυχθεί και να φτάσει στο βαθμό ωρίμανσης και ενηλικίωσης που θα φέρει την πλήρη ανεξαρτησία. Όμως σε όλο το διάστημα της εξωμήτριας ζωής, ο κύριος ρόλος ανήκει στο ίδιο το νέο άτομο, που πρέπει να κάνει όλα τα απαραίτητα για τον εαυτό του, μόνο αυτό.

Κάπως έτσι συμβαίνει και με την πνευματική ζωή του πιστού. Όλα τα προηγούμενα ισχύουν παραβολικά σε μεγάλο βαθμό, γι' αυτό είναι πολλά όσα μπορούμε να διδαχθούμε αν τα εξετάσουμε με προσοχή.

Όσο ο άνθρωπος ζει κάτω από την αμαρτία, δεν έχει πνευματική ζωή· καμία επαφή με τον Θεό και τον Χριστό, καμία αντίληψη για όσα συμβαίνουν στον πνευματικό χώρο, καμία αίσθηση από τα ουράνια και τα αιώνια. Μία κατάσταση που ο απόστολος δίκαια περιγράφει ως "νέκρα" και "θάνατο". Αλλά ξαφνικά έρχεται το έλεος του Θεού, που με τον άγιο λόγο και το Πνεύμα φέρνει τον άνθρωπο αυτό σε αντίληψη της αμαρτωλότητάς του, τον παρακινεί σε μετάνοια και αρχίζει μέσα του το έργο της «άνωθεν γέννησης». («Και εσάς όντας νεκρούς διά τας παραβάσεις και τας αμαρτίας εξωποίησεν» – Εφεσ. 2/β/1).

Σε όλη αυτή τη διαδικασία, ο άνθρωπος ελάχιστα πράγματα αντιλαμβάνεται –εκτός από τη δεινή του κατάσταση– και το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να αναγνωρίσει την ανάγκη του και να παραδοθεί σ' Εκείνον που θα αρχίσει μέσα του το καλό έργο. («Εκείνος όστις ήρχισεν εις εσάς καλόν έργον θέλει επιτελέσει αυτό μέχρι της ημέρας του Ιησού Χριστού» – Φιλ. 1/α/6). Είτε το παραδεχόμαστε είτε όχι, πρόκειται για θαυμαστή διαδικασία που δεν εξηγείται με ανθρω-

πινους όρους και τρόπους, είναι όμως και απαραίτητη και αναντικατάστατη.

Πώς λοιπόν γεννιέται ο άνθρωπος από τον Θεό; Οπωσδήποτε όχι με δικά του έργα, κόπους και έξοδα. Ότι και αν προσπαθήσουμε να κάνουμε ως άτομα, σε τίποτε δε θα μας ήταν χρήσιμο στο στάδιο αυτό. Όλα προέρχονται έξω από εμάς αφού, όπως το περιγράφει ο Ιάκωβος, «Εξ ιδίας αυτού θελήσεως εγέννησεν ημάς διά του λόγου της αληθείας» (Ιακ. 1/α/18), ο δε Πέτρος γράφει, «Ανεγεννήθητε ουχί εκ φθαρτού σπέρματος, αλλά αφθάρτου, διά του λόγου του Θεού του ζώντος και μένοντος εις τον αιώνα» (Α' Πέτρ. 1/α/23).

Όμως ο Πέτρος θα συνεχίσει να μιλάει σ' αυτούς ακριβώς που «αναγεννήθηκαν» με το θείο σπέρμα, για να τους πει: «Απορρίψαντες λοιπόν πάσαν κακίαν και πάντα δόλον και υποκρίσεις και φθόνους και πάσας καταλαλιάς, επιποθήσατε ως νεογέννητα βρέφη το λογικόν άδολον γάλα, διά να αυξηθήτε δι' αυτού, επειδή εγεύθητε ότι αγαθός ο Κύριος» (2/β/1-2). Χρησιμοποιώντας ακριβώς την ορολογία της γέννησης και ανάπτυξης του βρέφους, παραδέχεται ότι ο νέος πιστός είναι σε τέτοια θέση που χρειάζεται να τραφεί με το άδολο γάλα των Αγίων Γραφών ώστε να μάθει τον σκοπό και νόημα της ύπαρξής του, και να αυξηθεί μέσω αυτής της πολύτιμης και ενδιαφέρουσας γνώσης. Στη συνέχεια, μάλιστα, ο ίδιος Απόστολος εξηγεί ότι με τον τρόπο αυτό οι πιστοί συν-οικοδομούνται (ο ένας με τον άλλον) σαν πέτρες ζωντανές, απαρτίζοντας έναν πνευματικό οίκο και ένα ιερατείο άγιο, προκειμένου να προσφέρουν μέσω του Ιησού Χριστού θυσίες

πνευματικές, ευπρόσδεκτες στον Θεό (εδ. 5).

Στο ίδιο συμφραζόμενο, τους καλεί να μην ενδίδουν στις σαρκικές επιθυμίες και να φροντίζουν ώστε να έχουν καλή συμπεριφορά ανάμεσα στους κοσμικούς ανθρώπους οι οποίοι, όταν δουν τα καλά τους έργα, θα δοξάσουν τον Θεό. Και ακόμη προσθέτει μία σειρά στάσεων που πρέπει να έχουν (π.χ. απέναντι στους κρατικούς άρχοντες), τονίζοντας πως είναι θέλημα του Θεού να ζουν έτσι ώστε, με τις καλές τους πράξεις, να αποστομώνονται οι άνθρωποι που βρίσκονται σε άγνοια και γι' αυτό άδικα τους κατηγορούν. Στο τέλος θυμίζει πως στόχος της θείας πρόσκλησης που τους έγινε, είναι να βαδίζουν στα ίχνη Του, ακολουθώντας το καλό παράδειγμα Εκείνου που πέθανε για χάρη τους, ομοιούμενοι με Αυτόν.

Αν θέλαμε να το πούμε με καθημερινά λόγια, όπως ένας ανθρώπινος γονιός επιθυμεί και εύχεται το παιδί του να του μοιάσει και να τον τιμήσει ακολουθώντας το πατρικό παράδειγμα, έτσι και ο Θεός ποθεί τα πνευματικά Του τέκνα να αποκτήσουν τη θεία ομοίωση, μιμούμενοι τους τρόπους και τις δράσεις του Υιού, του Κυρίου μας Ιησού Χριστού (Γαλ. 3/γ/26).

Είναι τούτη μια διαδικασία γέννησης και άνδρωσης, που ρεαλιστικά περιγράφει και η Επιστολή προς Εβραίους, εξηγώντας στους νέους πιστούς: «**Έχετε χρείαν του να σας διδάσκη τις τα αρχικά στοιχεία των λόγων του Θεού, και κατηντήσατε να έχετε χρείαν γάλακτος και ουχί στερεάς τροφής. Διότι πας ο μετέχων γάλακτος είναι άπειρος του λόγου της δικαιοσύνης· επειδή είναι νήπιος· των τελείων όμως είναι η**

στερεά τροφή, οίτινες διά την έξιν έχουσι τα αισθητήρια γεγυμνασμένα εις το να διακρίνωσι το καλόν και το κακόν» (Εβρ. 5/ε/12-14). Εδώ βλέπουμε δύο φάσεις της ανάπτυξης του χριστιανού, πρώτα τη νηπιακή, που χρειάζεται να μάθει και να αφομοιώσει τα «**αρχικά στοιχεία του λόγου του Θεού**», και ύστερα του αναπτυγμένου πιστού που, τελειοποιημένος πλέον, έχει πρόσβαση στην «**στερεά τροφή**» την οποία είναι έτοιμος να καταναλώσει και αξιοποιήσει.

Τα παραπάνω βεβαίως ισχύουν όταν ο πιστός ακολουθεί φυσιολογική πορεία ανάπτυξης. Αν όμως σταματήσει να τρέφεται από το θείο λόγο, εδώ ο Απόστολος προειδοποιεί ότι, καθώς είναι «**άπειρος του λόγου της δικαιοσύνης**», παραμένει νήπιος. Αλλά έτσι γεννιέται το ερώτημα: –Και τι συμβαίνει όταν ο άνθρωπος σταματήσει να τρέφεται απέχοντας όχι μόνο από την «**στερεά τροφή**» αλλά και από το στοιχειώδες «**γάλα**»;

Τι συμβαίνει στον φυσικό άνθρωπο όταν σταματήσει να τρώει, το γνωρίζουμε καλά. Η αστία οδηγεί στον βιολογικό θάνατο. Εφόσον λοιπόν ισχύουν τα προηγούμενα, δεν θα πρέπει λογικά να συμπεράνουμε το ίδιο και για όποιον στερεί τον εαυτό του από τα ζωοποιά λόγια του Θεού, δηλαδή να οδηγηθεί σε θάνατο πνευματικό; Μιλώντας στους Ιουδαίους ο πρωτομάρτυρας Στέφανος θύμισε ότι ο Μωυσής «**εστάθη μετά του αγγέλου του λαλούντος προς αυτόν εν τω όρει Σινά και μετά των πατέρων ημών, και παρέλαβε λόγια ζωοποιά διά να δώση εις ημάς**» (Πράξ. 7/ζ/38)^[1] και αν κάποιος νομίζει ότι είναι τυχαίος εδώ ο χαρακτηρισμός των θείων λόγων ως «**ζωοποιών**», σφάλει σοβαρά, επει-

δή και ο Πέτρος είπε το γνωστό: «**Κύριε, προς τίνα θέλομεν υπάγει; λόγους ζωής αιωνίου έχεις**» (Ιωάν. 6/ς/68).

Τα λόγια του Χριστού και ο Νόμος του Θεού δεν είναι απλά λόγια, όπως κάθε κοινού ανθρώπου ή ακόμη και σοφού. Με το λόγο του Θεού χτίστηκαν οι ουρανοί. Και με το λόγο του Θεού –που όπως είδαμε προηγούμενα, είναι «**σπέρμα**» πνευματικό–, ο άνθρωπος αποκτά πνευματική ζωή και αρχίζει τη νέα πορεία του Χριστού (Ψαλμ. 33/λγ/6, Α΄ Πέτρ. 1/α/23, Ρωμ. 6/ς/4).

Η ζωή του Χριστού δεν είναι στάσιμη κατάσταση αλλά πορεία στην οποία ο ίδιος ο Ιησούς κάλεσε τους μαθητές Του όταν είπε: «**Εισέλθετε διά της στενής πύλης (...) επειδή στενή είναι η πύλη και τεθλιμμένη η οδός η φέρουσα εις την ζωήν**» (Ματθ. 7/ζ/13-14) ενώ σε πολλούς έλεγε: «**Ακολουθεί μοι**».

Πώς μπορεί κάποιος να ζει με τον Χριστό και για τον Χριστό, αν δεν Τον ακολουθεί; αν δεν κάνει πνευματική πρόοδο στη χριστιανική ενηλικίωση και προκοπή; αν μένει στάσιμος; Ο απόστολος Παύλος εξήγησε στους μαθητές του: «**Εάν ζητε κατά την σάρκα, μέλλετε να αποθάνητε· αλλ' εάν διά του**

Πνεύματος θανατόνητε τας πράξεις του σώματος, θέλετε ζήσει. Επειδή όσοι διοικούνται υπό του Πνεύματος του Θεού, ούτοι είναι υιοί του Θεού» (Ρωμ. 8/η/13-14).^[2]

Εδώ ακριβώς βρίσκεται το κλειδί της υπόθεσης: Αν δεν ζεις σύμφωνα με την διοίκηση του Πνεύματος του Θεού δεν πρόκειται να ζήσεις, αφού «**υιοί Θεού**» είναι μόνο όσοι «**διοικούνται**» από το Άγιο Πνεύμα. Ακόμη και αν κάποτε είχες αρχίσει να κάνεις θρησκευτικά βήματα, πνευματικά κινδυνεύεις να πεθάνεις. Γι' αυτό ο Χριστός λέει: «**Περιπατείτε ενόσω έχετε το φως, διά να μη σας καταφθάση το σκότος· και όστις περιπατεί εν τω σκότει δεν εξεύρει που υπάγει**» (Ιωάν. 12/ιβ/35). ❶

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Στο αρχαίο κείμενο δεν χρησιμοποιείται η λέξη «ζωοποιά» αλλά «**ζώντα**», όμως η απόδοση του Βάμβα δεν είναι λάθος. Η ΝΔΜ αποδίδει τη φράση: «**αυτός παρέλαβε λόγια που οδηγούν στη ζωή**», μα και σε άλλες περικοπές ο ίδιος ο Θεός τόνισε αυτή ακριβώς τη λειτουργία των λόγων Του, όπως π.χ. όταν είπε: «**Θέλετε φυλάττει τα προστάγματά μου και τας κρίσεις μου· τα οποία κάμνων ο άν-**

θρωπος, θέλει ζήσει δι' αυτών» (Λευ. 18/ιη/5).

2. Η διατύπωση στο αρχαίο κείμενο είναι, «**Όσοι πνεύματι Θεού άγονται, ούτοι υιοί Θεού εισίν**» και καθένας, βεβαίως, ξέρει ότι το ρήμα «**άγω**», σημαίνει οδηγώ, φέρνω στον προορισμό, διευθύνω, καθοδηγώ (σχετικές λέξεις στρατηγός, ξεναγός κ.λπ.), και συνεπάγεται πορεία, κίνηση – οπωσδήποτε όχι στασιμότητα. ❷

«Διά πολλών μαρτύρων...»

Έρημη χώρα...

Αντιγράφουμε από ηλεκτρονικό μήνυμα του αγωνιστή παπά Ηλία Υφαντή (29-8-2009) τις απόψεις του για την ταύτιση της σημερινής εποχής μ' εκείνη του Ηρώδη και του Βαπτιστή Ιωάννη.

Ο άγγελος, που προανήγγειλε στο Ζαχαρία τη γέννηση του Προδρόμου, είπε πως ο γιος του θα γινόταν μέγας. Κι όμως...

Ο Πρόδρομος δεν πήγε να σπουδάσει σε στρατιωτικές σχολές, απ' όπου συνήθως βγαίνουν οι μεγάλοι χασάπηδες των λαών. Ούτε σε φιλοσοφικές και νομικές σχολές, απ' όπου μας προκύπτουν οι μεγάλοι φιλόσοφοι και νομοθέτες. Και κυρίως οι μεγάλοι σοφιστές, που μαθαίνουν πώς να εξαπατούν τους άλλους....

Σπούδασε στη σχολή της ερήμου. Κι έμαθε τη γλώσσα των αγριοπουλιών των αγριολούλουδων και των αστεριών. Τη γλώσσα του σύμπαντος και του Αγίου Πνεύματος, που του αποκάλυψαν τον **«κρυμμένο θησαυρό»** και τον **«πολύτιμο μαργαρίτη»**, δηλαδή τη Βασιλεία του Θεού.

Κι όταν ανακάλυψε τη Βασιλεία του Θεού, έσπευσε να την αποκαλύψει στους συνανθρώπους του: Αφήστε, τους είπε, τους εστεμμένους κακούργους και τα πάσης φύσεως ανήθικα ηθικά τους στηρίγματα, που σας λεηλατούν και σας σφάζουν, κι ελάτε να υποδεχθείτε την Πολιτεία του Θεού.

Και, καθώς τον ρωτούσαν τι έπρεπε να κάνουν, για να υποδεχτούν αυτή τη θεϊκή

πολιτεία, εκείνος δεν τους παρέπεμψε σε πολύτιμες βιβλιοθήκες, για να βουλιάξουν στην πολυδαίδαλη φλυαρία ατελέσφορων θεωριών και νομικών λαβυρίνθων, αλλά τους είπε μια και μοναδική λέξη:

—Μετανοήστε!

—Και τι σημαίνει αυτό! Τον ρωτούσαν.

—Να πάψτε να είστε τέρατα! Και να γίνετε φυσιολογικοί άνθρωποι. Όπως σας έπλασε ο Θεός. Δεν σας έδωσε ο Θεός ένα σώμα να ντύσετε και ένα στομάχι να χορτάσετε; Εσείς γιατί σωριάζετε ενδύματα και τροφές και χρήματα και κτήματα, σάμπως να έχετε εκατοντάδες και χιλιάδες σώματα και στομάχια!

—Και, λοιπόν, τι χρειάζεται να κάνουμε;

—Να είστε δίκαιοι με τους συνανθρώπους σας. Και ν' αρκείστε σ' αυτά, που σας χρειάζονται. Και τα υπόλοιπα να τα δίνετε σ' αυτούς που δεν έχουν: Όποιος έχει δύο χιτώνες να δίνει τον ένα σ' αυτόν που δεν έχει κανένα. Και αυτός που έχει περισσεύματα τροφών, να δίνει σ' αυτόν που δεν έχει καθόλου.

Εκτός όμως απ' αυτούς που μετανοούσαν, ήταν και οι αμετανόητοι. Οι κάστες των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων. Που είχαν κάμει την αδικία και την απανθρωπιά νομικό καθεστώς και θρησκεία τους. Και δεν διανοούνταν —παιδιά

του Αβραάμ αυτοί και σοφολογιότατοι— να πάρουν μαθήματα θρησκευτικής και πολιτικής αγωγής από έναν ερημίτη...

—Οχιόπουλα, σε τίποτε δεν σας ωφελεί η καύχησή σας ότι είστε παιδιά του Αβραάμ! τους έλεγε. Γιατί ο Θεός μπορεί να κάμει παιδιά του Αβραάμ ακόμη και απ' τις πέτρες. Που σημαίνει ότι μπορεί, κι απ' τους μεγαλύτερους αμαρτωλούς και κακούργους να κάμει αγίους. Κι αν κι εσείς δεν αλλάξετε, έχει έτοιμο το τσεκούρι, για να σας κόψει σύρριζα.

Και η καταλυτική φωνή του έφτασε μέχρι και στα "προσωπικά λερωμένα" του βασιλιά Ηρώδη: **«Δεν σου επιτρέπεται, του έλεγε, να έχεις τη γυναίκα του αδελφού σου»!** Αλλά ο Ηρώδης είχε κάμει νόμο του την κακουργία και το διωγμό της δικαιοσύνης. Και, επειδή, όπως όλοι οι εξουσιαστές, δεν δεχόταν ελέγχους, τον φυλάκισε. Και στην επέτειο των γενεθλίων του, τον αποκεφάλισε.

Ετσι το κεφάλι, που στις εικόνες βλέπουμε τον Πρόδρομο να κρατεί στα χέρια του, είναι η αιώνια και αδυσώπητη κραυγή μέσα στην ερημιά του κόσμου:

- Κραυγή για τους δάσκαλους της αλήθειας και τους αγωνιστές της δικαιοσύνης. Που τους φωνάζει πως μόνο αν είναι έτοιμοι να θυσιάσουν το κεφάλι τους, μπο-

Συν Θεώ στο επόμενο τεύχος θα δημοσιευθεί άρθρο για τη μεγάλη προσωπικότητα του Προδρόμου και Βαπτιστή Ιωάννη και για τη σημασία της βάπτισης του Κυρίου Ιησού Χριστού.

ρούν να είναι πειστικοί γι' αυτά που λένε και αποτελεσματικοί στα όσα πράττουν.

- Κραυγή που δείχνει πόσο οι εξουσιαστές σέβονται την αλήθεια και τη δικαιοσύνη που συχνά καπηλεύονται. Και με ποιο τρόπο και ποια μέσα αντιμετωπίζουν εκείνους που ειλικρινά τις υπηρετούν.

- Κραυγή, τέλος, και για τους λαούς. Που μπορεί ν' αγαπούν τις προφητικές φωνές αλλά από το άλλο μέρος χειροκροτούν και ζητωκραυγάζουν τους Ηρώδες, παρόλο που οι Ηρώδες καταπιέζουν και καταληστεύουν τους λαούς και αντιμετωπίζουν τους προφήτες με τσεκούρια και καρμανιόλες.

Για να είναι έτσι μόνιμα οι φωνές των Προδρόμων, **«φωνές βοώντων εν τη ερήμω»**. Και οι άνθρωποι μόνιμα να ζούνε σε μια Γη έρημη από δικαιοσύνη και ειρήνη, και γεμάτη απ' τα κακουργήματα της άρχουσας αναρχίας...

Παπα-Ηλίας

ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΤΟΥΣ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΥΣ!

Λόγω αλλαγής έδρας το βιβλιοπωλείο «ΑΝΩΓΕΙΟ» (Αβέρωφ 13, Τηλ. 210.823.1328) ανακοίνωσε ότι διαθέτει ΟΛΑ τα βιβλία του με έκπτωση μέχρι και 70%.

Όσοι ενδιαφέρονται ας επικοινωνήσουν ΑΜΕΣΑ στο παραπάνω τηλέφωνο για να ενημερωθούν σχετικά με την προσφορά.

Σπαταλισμός...

Καθώς γράφαμε τη λέξη «σπαταλισμός», το κομπιούτερ δεν την αναγνώρισε και την υπογράμμισε ως λάθος – αφού κανείς δεν φρόντισε να την καταχωρήσει στο λεξικό του. Όμως δεν είναι λάθος, επειδή τη σημασία της τη γνωρίζουμε πολύ καλά κι εμείς κι εσείς αγαπητοί αναγνώστες, όπως και όλοι οι δικοί μας. Τουλάχιστον όλοι όσοι ζούμε στον “πολιτισμένο” δυτικό κόσμο.

Οι πολιτικοί μιλούν συνήθως για καπιταλισμό ή σοσιαλισμό και πολλούς άλλους “-ισμούς”, όμως η μεγάλη πολιτικο-κοινωνική αρρώστια της εποχής μας, πέρα και πάνω από όλα αυτά, είναι ο ΣΠΑΤΑΛΙΣΜΟΣ.

Σπατάλη τεράστια συμβαίνει σε κάθε έκφραση της ζωής μας, από το ψωμί και το φαγητό που πετάμε, από τα υπέρογκα υλικά συσκευασίας, από τις συσκευές που κατασκευάζονται με τέτοιο τρόπο ώστε να μην μπορούν να επισκευάζονται, από τις πρώτες ύλες που δεκαετίες τώρα πετιόντουσαν στα σκουπίδια και μόλις πριν λίγα χρόνια άρχισε κάτι να γίνεται για ανακύκλωση με σκοπό την ανάκτησή τους, χωρίς πάλι οι περισσότεροι να ενδιαφέρονται ουσιαστικά, παρά μόνο αν η διαδικασία δεν πρόκειται να κουράσει ή να δυσκολέψει την καθημερινότητά τους.

Όπως έγραψε στο διαδίκτυο κάποιος, «Οι επισκευές των συσκευών ή των εξαρτημάτων σχεδόν καταργήθηκαν – όλα θέλουν αλλαγή. Χαλάει κάτι; ΑΛΛΑΓΜΑ! Και για ένα χαλασμένο εξάρτη-

μα, πετάνε 3.000 - 4.000 εξαρτήματα που δουλεύουν άψογα. Για μια αντίσταση, έναν πυκνωτή, ένα τρανζίστορ χαλασμένο, αλλάζουν όλο το τμήμα, την πλακέτα κ.λπ. Εκατομμύρια κινητά τηλέφωνα, ψυγεία, κουζίνες, τηλεοράσεις, πετιούνται στα σκουπίδια, όχι γιατί χάλασαν αλλά γιατί άλλαξε η μόδα ή το μοντέλο.» Και άλλος μας πληροφόρησε ότι τα κινητά τηλέφωνα είναι έτσι κατασκευασμένα, ώστε να λήγει η λειτουργία τους ύστερα από δύο χρόνια.

Γνώμη μας είναι πως η μεγαλύτερη σπατάλη –αναλογικά– γίνεται στις προεκλογικές εκστρατείες για διαφημίσεις των πολιτευτών και κομμάτων, με χρήματα που κατά μεγάλο μέρος προέρχονται από τον προϋπολογισμό του κράτους και –εννοείται– αφαιρούνται από άλλες δραστηριότητες, όπως η παιδεία, η υγεία, το περιβάλλον...

Το χειρότερο είναι η εύφημη ονομασία που διαλέγουν οι επιτήδριοι για να κρύψουν το έγκλημα, διότι αντί να μιλούν για ΣΠΑΤΑΛΙΣΜΟ, ευφημιστικά μιλούν για **καταναλωτισμό**, ο όρος δε αυτός ακούγεται περίπου ως “κατόρθωμα” της κοινωνίας, ενώ στην ουσία είναι από τα μεγαλύτερα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.^[1]

Εκείνοι που διαβάζουν τις Άγιες Γραφές ξέρουν καλά ότι ο Θεός δεν έχει καλή γνώμη για τον σπαταλισμό. Ο Χριστός έδωσε παράδειγμα καθώς και στις δύο φορές που πολλαπλασίασε τροφές για να φάνε οι όχλοι, στο τέλος φρόντισε

να συγκεντρώσουν «**το περίσσευμα των κλασμάτων**», δηλαδή τα κομμάτια που περίσσεψαν, (στη μία περίπτωση δώδεκα και στην άλλη επτά κοφίνια). Αξίζει δε να τονιστεί η λεπτομέρεια, πως τούτο έγινε με εντολή του Κυρίου Ιησού, που είπε: «**Συναγάγετε τα περισσεύσαντα κλάσματα, ίνα μή τι απολήται**» δηλαδή «Μαζέψτε τα κομμάτια που περίσσεψαν, για να μην πάει τίποτε χαμένο» (Ιωάν. 6/ς/12). Αυτό το έκανε για να διδάξει την οικονομία και την ιδέα πως ακόμη και στην αφθονία, θα πρέπει να προσέχουμε να μην πετιέται τίποτα από τα καλά πράγματα που δίνει ο Θεός και που μπορεί να είναι χρήσιμο είτε σε άλλους ανθρώπους είτε σε κάποια άλλη στιγμή.^[2]

Όταν τρώμε ή ντυνόμαστε ή κάνουμε οποιαδήποτε αγορά ή κατανάλωση, πόσες φορές θυμόμαστε την εντολή του Χριστού: «**ΝΑ ΜΗ ΧΑΘΕΙ ΤΙΠΟΤΑ**»; Μάλλον τούτη είναι από τις πιο λησμονημένες εντολές από τους Χριστιανούς, αν και υπάρχουν αρκετοί που φροντίζουν να δίνουν ρούχα και άλλα είδη που δεν χρειάζονται σε άλλους που τα θέλουν.

Αν είσαι καταναλωτής, δηλαδή χρησιμοποιείς όσο χρειάζεσαι για τις πραγματικές σου ανάγκες, τότε είσαι φυσιολογικός άνθρωπος, που κινείσαι

μέσα στα πλαίσια των βιοτικών σου αναγκών. Μήπως όμως έχεις γίνει **καταναλωτιστής** – δηλαδή παρασύρεσαι από τη ροπή που επιβάλλουν οι διαφημιστές και οι διαμορφωτές των καταναλωτικών συνηθειών; Τότε είσαι **σπαταλιστής**, και στην ουσία εγκληματίας, επειδή –αν μη τι άλλο– αφαιρείς από τα παιδιά σου και τις επόμενες γενεές, τις ύλες και τα αγαθά που αντιστοιχούν για τη δική τους κατανάλωση – τις δικές τους ανάγκες. Με άλλα λόγια ζώντας με τέτοιο τρόπο αποτελούμε μέρος της αιτίας για τη δυστυχία της ανθρωπότητας σε κάποιο άλλο μέρος της γης ή και στις γενεές που έρχονται.

Αν είμαστε σπαταλιστές, λοιπόν, είμαστε εχθροί του Θεού, επειδή ο Θεός έβαλε τον άνθρωπο στη γη για να την εργάζεται και να την περιποιείται (φυλάττει), ενώ εσύ κι εγώ κάνουμε το παν –εν γνώσει ή εν αγνοία μας – για να ματαιώσουμε τους αιώνιους σχεδιασμούς του Δημιουργού και να κατανήσουμε τη Γη απέραντο νεκροταφείο, όχι μόνο ανθρωπων και ζώων αλλά και της ανόργανης ύλης, αφού παίρνουμε τις πρώτες ύλες από τις αιώνιες αποθήκες τους και τις διασκορπίζουμε στους πέντε ανέμους...

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Πρέπει να διακρίνουμε τις σημασίες των λέξεων, επειδή κατανάλωση είναι χρησιμοποίηση αγαθών και υπηρεσιών για την ικανοποίηση των αναγκών των μελών της κοινωνίας, ενώ καταναλωτισμός είναι η ροπή προς κατανάλωση όσο το δυνατόν περισσότερων υλικών αγαθών εκ μέρους των μελών της κοινωνίας, χαρακτηριστικό της σύγχρονης καταναλωτικής κοινωνίας. Ως χαρακτηριστικότερο παράδειγμα καταναλωτισμού στη χώρα θα δείχνα-

με τα αμέτρητα πιάτα που σπάζουν κάθε νύχτα και τα πανέρια με λουλούδια που σκορπίζονται στους καλλιτέχνες των νυχτερινών κέντρων... που, περιέργως, είναι από τις επιχειρήσεις που ελάχιστα επηρεάστηκαν από την τρέχουσα οικονομική κρίση.

2. Οι Ιουδαίοι έλεγαν: «*Μεγάλη θα είναι η τιμωρία εκείνων που σπαταλούν τα περισσεύματα των τροφίμων, χαραμίζουν το σπόρο και παρμελούν το νόμο*» (Synops Sohar).

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

ΠΟΙΟΣ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΣΤΕΙ;

Για άλλη μια φορά ο ναός της Γεννήσεως στη Βηθλεέμ έγινε πεδίο μάχης μεταξύ Ελληνορθόδοξων και Αρμενίων «χριστιανών» στις 29-12-09 (16 με το παλαιό ημερολόγιο) με αφορμή τον ετήσιο καθαρισμό του.

Παρόμοια δυσάρεστα γεγονότα συμβαίνουν σχεδόν κάθε χρόνο, καθώς οι κληρικοί και των δύο δογμάτων ερίζουν στη διάρκεια του καθιερωμένου ετήσιου σαρώματος της Βασιλικής της Γεννήσεως για το ποιος θα καθαρίσει τι στο αρχαίο οικοδόμημα, όπου οι Έλληνες αγωνίζονται να διατηρήσουν τα δικαιώματά τους έναντι των Αρμενίων, οι οποίοι επιδιώκουν να διευρύνουν την παρουσία και επιρροή τους στα προσκυνήματα.

Ο ναός είναι χωρισμένος σε “ιδιόκτητες περιοχές” όπου μπορούν να προσεύχονται οι μεν αλλά όχι οι δε. Εν προκειμένω την μεν οροφή του παρεκκλησίου καθαρίζουν οι Ορθόδοξοι, ενώ το δάπεδό του οι Αρμένιοι, οι οποίοι όμως συνήθως εμποδίζουν τους Ορθόδοξους και αυτή τη φορά δεν τους άφησαν να κινήσουν τη σκάλα τους για να προβούν στον καθαρισμό της οροφής... με αποτέλεσμα λόγω των ταραχών ο ναός να παραμείνει κλειστός για τους προσκυνητές.

Σκηνή από παλαιότερη ανάλογη διαμάχη.

Όταν τελικά επήλθε κάποια συμφωνία και ενώ ένας Αρχιμανδρίτης ανέβηκε στη σκάλα για να καθαρίσει, οι Αρμένιοι έσπασαν τον κλοιό της Αστυνομίας, κτύπησαν αστυνομικούς, έσπασαν δύο δάκτυλα ενός Μοναχού και άλλους τραυμάτισαν με καρέκλες και σκουπόξυλα, ώσπου ήρθαν τα MAT για να τους χωρίσουν...

Δυστυχώς, πολλοί είναι έτοιμοι να παλέψουν για να καθαρίζουν αντικείμενα αλλά ενδιαφέρονται για τον εσωτερικό τους καθαρισμό; Το Ιουστινιάνειο «ΝΙΨΟΝ ΑΝΟΜΗΜΑΤΑ ΜΗ ΜΟΝΑΝ ΟΨΙΝ» το ξέρουν όλοι, όμως τα πράγματα δυσκολεύουν στην εφαρμογή. Κρίμα. ☹

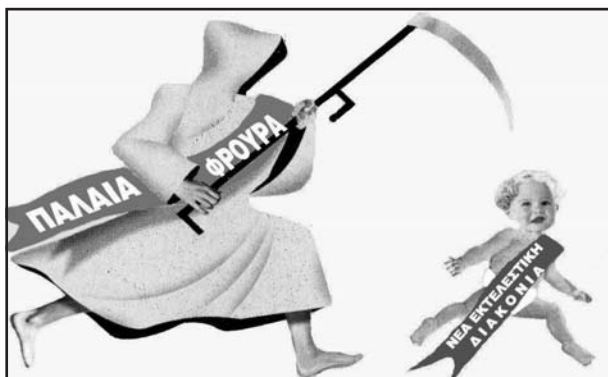
ΠΑΝΤΑ ΔΥΣΚΟΛΗ Η ΑΛΛΑΓΗ...

Γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος για την αλλαγή στην Εκτελεστική Διακονία (Ε.Δ.) των Ελεύθερων Ευαγγελικών Εκκλησιών στη χώρα μας και πως ύστερα από πολλά χρόνια λειτούργησαν επιτέλους ελεύθερες διαδικασίες εκλογής.

Δεν πιστέψαμε βέβαια ούτε προς στιγμή ότι η “παλαιά φρουρά” θα ήταν πρόθυμη να παραδώσει αμαχητί τα “ινία”, κι αυτό άρχισε να διαφαίνεται με διάφορες κινήσεις. Σ’ αυτές ίσως μπορεί να συμπεριληφθεί και ένα άρθρο που με υπογραφή Β.Τ. δημοσιεύθηκε στην «Εφημεριδούλα» (11/2009 σελ. 2) με τίτλο «Η Ανανέωση των Εκκλησιών», από όπου και το παρακάτω απόσπασμα:

Η ανανέωση των εκκλησιών περνάει από μέσα μας! Αλήθεια αυτονόητη που όμως πολύ δύσκολα μεταφράζεται στις κινήσεις μας, στις πράξεις μας, στις σκέψεις μας, γιατί φοβηθήκαμε τους άλλους γύρω μας. Εκείνους που συμφωνούν μαζί μας, αλλά και εκείνους που διαφωνούν με εμάς. Και αυτό μας οδήγησε ξανά και ξανά σε κινήσεις που σκεπάστηκαν από την γνώμη της πλειοψηφίας, είτε αυτής που συμπορεύεται είτε αυτής που αντιτίθεται. Ντύσαμε τα επιχειρήματά μας –τα ίδια αυτά τα επιχειρήματα έγιναν το ρούχο των μύχιων σκέψεών μας και συναισθημάτων μας– με εκλογίκευση και πνευματικοποίηση. Επιχειρήματα που μας οχύρωναν όλο και πιο πολύ απέναντι σε άλλους και μας συσπείρωναν όλο και πιο πολύ μαζί με κάποιους άλλους. Άσχετα που ακόμη και αυτοί που συσπειρώθηκαν μαζί μας και με τις «ιερές» απόψεις μας, ο καθένας είχε τις δικές του, διαφοροποιημένες

από τις δικές μας, ιδιαίτερες ανάγκες του που εξυπηρετούσε με την συσπείρωση αυτή. Ένας αισθανόταν εντελώς αποκλεισμένος, άλλος αισθανόταν τοποθετημένος σε λάθος πόστο, άλλος κυριευόταν από την αίσθηση της «δίκαιης» ανταπόδοσης μετά τόσα χρόνια, άλλος

συνεπάρθηκε από την αίσθηση να ανήκει σε μια ομάδα που είχε συνυπογράψουντες «αξιόλογους» ανθρώπους, άλλος κινήθηκε γιατί έπρεπε να αρπάξει την ευκαιρία μιας και ο χρόνος περνούσε και δεν μπορούσε άλλο να περιμένει, αλλά και άλλος συντάχθηκε γιατί η στεγνή από καρποφορία έργου πορεία του αναδρομικά έπρεπε να βρει την κάλυψή της από το γεγονός ότι κάποιοι άλλοι «έφταιγαν» γι’ αυτό.

Ο συντάκτης του παραπάνω κειμένου με τούτα και άλλα που γράφει, φανερώνει την κάπως συγκαλυμμένη επιφύλαξή του για τις αλλαγές που έλαβαν χώρα και μάλλον αμφιβάλλει για την αξία της έννοιας της πλειοψηφίας, αλλά δεν αντέχει να αποφύγει τον πειρασμό να κρύψει πίσω από την όποια “ομοιότητα” τα όσα λάθη έγιναν τις τελευταίες δεκαετίες, με τις γενικότητες της παρακάτω απαισιόδοξης παραγράφου:

Μεταμορφωθήκαμε σε εκφορείς απόλυτων και καταδικαστικών κρίσεων για την κατάσταση που θέλουμε να αλλάξουμε, ενώ η εγκαθίδρυση μας στις θέσεις, που τόσο κάποιοι επιπόθησαν, απλώς θα μας αποδείξει –ζήτημα χρόνου– ότι τελικά δεν είμαστε και τόσο διαφορετικοί από αυτούς που αντικαταστήσαμε ή ότι εκείνοι τελικά δεν ήταν και τόσο «κακοί» σε αυτά που έκαναν.

Ατυχώς υπάρχει μέρος αλήθειας στην παραπάνω επισήμανση, επειδή, εν τέλει, τα μέλη της νέας σύνθεσης της Ε.Δ. δεν είναι ξένα προς την προηγούμενη “αρχή” αλλά μάλλον δική της “φυτεία”, αφού από αυτήν γαλουχήθηκαν και μαζί της εν πολλοίς στο παρελθόν συνεργάστηκαν. (Πρβλ. «Θεσσαλονικείς» (8-10/2009, σελ. 1-2).

Σίγουρα δεν θα είναι εύκολη η πορεία της νέας Ε.Δ., ιδιαίτερα μάλιστα όταν έντεχνα τείνουν να περιορίσουν το ρόλο της μόνο σε δήθεν “πνευματικά” ζητήματα, χωρίς έλεγχο επί των περιουσιακών στοιχείων της Κοινωνίας, τα οποία ο επί

σειρά ετών πρόεδρος Θ.Κ. είχε φροντίσει να συγκεντρώσει σε δύο Σωματεία που όχι τυχαία ελέγχονται από στενό κύκλο συγγενών και ημετέρων...

Εκτιμούμε ότι δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι στο επίσημο έντυπο της Κοινωνίας ΕΕΕ, «**Ελεύθερο Ευαγγελικό Βήμα**» (τ. 62, σελ. 58), που εκδίδεται από τον πρόεδρο της Ε.Δ. τους τελευταίους μήνες κ. Σπ. Φίλο, αποσιωπήθηκαν τα ονόματα των μελών της νέας σύνθεσης παρ’ όλο που για τον ...αριθμό τους γίνεται λόγος **δύο φορές**(!).

Επίσης, όπως ήδη γράψαμε, κάποιοι που απέφυγαν την καταψήφιση διά της εγκαίρου παραιτήσεως, караδοκούν τώρα να εμφανιστούν ξανά στο προσκήνιο, μόλις κάτι δεν πάει καλά, ως δήθεν “σωτήρες” καταστάσεων, πρακτική που έχουν εφαρμόσει και άλλοτε...

Αν όμως απομένει κάποια “αγάπη για το έργο”, ιδού η ευκαιρία να το αποδείξει η παλαιά φρουρά, αφήνοντας τόπο στα νέα πρόσωπα, εκτός και αν δεν εμπιστεύεται ούτε το “έργο των χειρών της”... ❶

ΠΟΙΑ ΔΟΞΑ ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΜΕ;

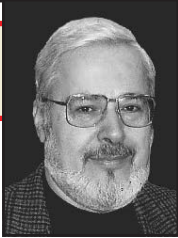
Στη γιορτή του Μητροπολίτη Ζακύνθου κ. Χρυσόστομου (14-11-09) μαζεύτηκαν 1 Πατριάρχης, 3 Αρχιεπίσκοποι και 50 Μητροπολίτες, και το περιοδικό «**Ιωάννης ο Βαπτιστής**» αναρωτιέται τι εξυπηρετεί τούτη η πρακτική:

... γιατί πρέπει σώνει και καλά να τιμώνται εν ζωή οι Μητροπολίτες, με πολυδάπανες και πολυαρχιερατικές εκδηλώσεις; Λησμονούν τελείως τα δύο φοβερά χωρία του Κυρίου μας (Ματθ. 6/ς/2, Λουκ. 16/ς/25); (...)

Πότε όλοι εμείς οι χριστιανοί, που υ-

ποτίθεται ότι μας ενδιαφέρει να γραφτεί το όνομά μας στον «τόμο» του ουρανού, στο βιβλίο του Θεού, πότε θα κατανοήσουμε, ότι η τόση σπατάλη για τιμητικές γιορτές και τιμητικούς τόμους είναι η χαριστική βολή εις βάρος των φτωχών της γης;

Συμφωνούμε με την απορία, προσθέτοντας ένα ακόμη λόγο του Χριστού: «**Λαμβάνετε δόξαν ο εις παρά του άλλου, και δεν ζητείτε την δόξαν την παρά του μόνου Θεού**» (Ιωάν. 5/ε/44). ❶

Εκ καρδίας

«Σβησμένοι Φούρνοι»

Αυτή τη φορά επικεντρώνουμε στην περίληψη κηρύγματος μιας Ευαγγελικής Εκκλησίας της Αθήνας όπως παρουσιάστηκε στις 22-11-09 με θέμα «ΦΟΥΡΝΟΙ ΧΩΡΙΣ ΨΩΜΙ». Παρακαλούμε προσέξτε και συλλογιστείτε.

Η προτεραιότητα για την παρουσία του Θεού έχει χαθεί στην εκκλησία. Σαν φούρνοι χωρίς ψωμί και χωρίς ενδιαφέρον να φτιάξουν, απλά απολαμβάνουμε την ψεύτικη ζεστασιά και την ρηχή κουβεντούλα δίπλα σε παγωμένους φούρνους...

Έχουμε συνηθίσει τόσο πολύ την απουσία Του, που ξεχάσαμε τι μας λείπει. Στην πραγματικότητα αγνοούμε αν είναι παρών και αν είναι τι κάνει, πού πηγαίνει; Σκουπίζουμε φανταστικά ψίχουλα από άδειους φούρνους.

Τι απέγινε το ψωμί;

Η ταμπέλα υπάρχει, φέρνουμε ανθρώπους στην εκκλησία και τους δείχνουμε τους φούρνους που ψήναμε παλιά... αλλά τώρα; Έχουμε μείνει ρηχοί μαθητές γι' αυτό που θα πειραματιστούμε κάποτε... Διαβάζουμε για ιστορίες αναζωπύρωσης γιατί δεν έχουμε την δυνατότητα να γράψουμε καινούργιες. Μιλάμε για τις επισκέψεις του Θεού στο χτες...

Θέλουμε όπως το σύνθημα των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα, να πούμε «Ήμουν κι εγώ εκεί!» Το ξέρεις είναι αλήθεια ότι ο Θεός δεν έχει εγγόνια, κάθε γενιά πρέπει να πειραματιστεί την παρουσία Του. Η Αναπόληση δεν μπορεί να πάρει την θέση Αποκάλυψης... [Από το Internet]

Δεν ξέρουμε τι άλλα μπορεί να είχε ο ιεροκήρυκας, όμως αυτά από μόνα τους φανερώνουν τη δεινή θέση στην οποία βρίσκεται η Διαμαρτύρηση στη χώρα μας, όπου –σύμφωνα με την παραπάνω ομολογία– τόσο ταιριάζει ο στίχος του Σολωμού: «Δυστυχής! Παρηγορία / μόνη σου έμενε να λες / περασμένα μεγαλεία / και διηγώντας τα να κλαις».

Αλλά υπάρχει και χειρότερο από την διαπίστωση, κι αυτό είναι η απάθεια κι η αδιαφορία. Ποιος θα ξαναδώσει στους Ευαγγελικούς αδελφούς την “πνοή ζωής” που έχασαν; Σίγουρα όχι οι πτυχιούχοι ποιμένες, ούτε οι ξενόφερτοι δήθεν “ιεραπόστολοι” που λυμαίνονται το χώρο, ούτε οι μαϊμουδίζοντες “ιθαγενείς”, ούτε οι αστείοι καλλιτεχνικοί θίασοι που βαφτίστηκαν **“Ομάδες Λατρείας”**.

Ύστερα από την παραδοχή της αποτυχίας χρειάζεται μόνο μετάνοια, επιστροφή στις πηγές των Αγίων Γραφών –που περισσότερο τις χειρίζονται παρά τις σέβονται οι διάφοροι θρησκευτικοί “ηγέτες”– και **πειθαρχία σε όσα εκεί προστάζει ο Θεός** ώστε να επακολουθήσει και η απαραίτητη λήψη της δύναμης του Αγίου Πνεύματος (Πράξ. 5:32). **Το ευχόμαστε!**

Ποιος ταΐζει τα παιδιά σου; [2]

Χωματερές...

Ένα βράδυ, περνώντας βιαστική μπρος από το γυαλί της τηλεόρασης, πήρε το μάτι μου μία εικόνα και το βήμα μου έμεινε μετέωρο... Ήταν μια χωματερή, ξέχειλη σκουπίδια, που πάνω της γυρόφερνε ένα σμήνος πουλιά. Ήτανε – όσο μπορούσα να διακρίνω – περιστέρια, γλάροι, δεκαοχτούρες... Πετούσαν χαμηλά κι έψαχναν μέσ' στο σκουπιδариό, να βρουν την τροφή τους.

Ένωσα αλλόκοτα. Μου φάνηκε το θέαμα αταίριαστο. Πουλιά, που το φυσικό περιβάλλον τους είναι η καταπράσινη φύση, το φως, ο αέρας, που μ' απλωμένα φτερά, πετούν ελεύθερα ανάμεσα γης κι ουρανού –παγκόσμιο σύμβολο της ελευθερίας– να 'ναι σκυμμένα, πάνω από μια χωματερή... Ό,τι έβλεπα, μου έμοιαζε κατάντημα! «Τι δουλειά έχουν τα πουλιά στους σκουπιδότοπους», μουρμούρισα απορημένη και τράβηξα στη δουλειά μου.

Το πρωί της άλλης μέρας, σκουπίζοντας το πεζοδρόμιο, πέρασα την ίδια δοκιμασία. Καθώς το σπίτι μας είναι στον ίδιο δρόμο, όπου και το Λύκειο της περιοχής, περνούν καθημερινά τσούρμο τα παιδιά, με το σακίδιο πεσμένο στο μπράτσο και το κινητό στη φούχτα, μιλώντας, φωνάζοντας, αστεϊζόμενα...

Εκείνο το πρωί, με κάποια αφορμή, άρχισαν να τσακώνονται. Στον καβγά, μπήκε ένας ένας, όλη η παρέα. Και τότε... σκέπασα με τις παλάμες τ' αυτιά μου και τρύπωσα μέσα για να μην ακούω λόγια (από αγόρια και κορίτσια) που θα δυσκολευόταν να ξεστομίσει και ένας οργισμένος “άντρας” της πιάτσας. Και τότε... δεν ξέρω πώς, η εικόνα της χωματερής, ήρθε μπρος στα μάτια μου. Είπα... καημένα παιδιά, πουλιά πλασμένα για το φως, τα ψηλώματα, τον καθαρίο αέρα, ποιοι σκουπιδότοποι σας ταΐζουν; Πώς διπλώσατε τα φτερά και σούρνεστε, σε βρόμικους τόπους; Παιδιά, που διαδηλώνετε με πάθος για την ελευθερία, πώς σκύβετε το κεφάλι πάνω από δύσοσμα απορρίμματα; Η λύπη κατάκαρδη καθώς, μέσα στη σύγχυση των καιρών, μέσα στην έλλειψη γενναίων μπροστάρηδων που να τολμούν να φωνάξουν την Αλήθεια με το όνομά της, χάσατε τον προσανατολισμό σας... Κι η Πατρίδα γέμισε χωματερές, που πάνω τους γυροφέρνουν μ' αδύναμα φτερά αετόπουλα, ψάχνοντας εκεί για να χορτάσουν τη βασανιστική τους πείνα...

Σχόλιο της κ. **Ναυσικάς Ιεσσαί-Κασιμάτη** από το περιοδικό «Ο Κόσμος της Ελληνίδος», 11/2009.

ΠΑΡΑΘΕΤΟ ΤΕΛΟΣ	Ταχ. Γραφείο N. ΙΩΝΙΑΣ	Αριθμός Αδείας 2
-------------------	---------------------------	---------------------

ΚΩΔΙΚΟΣ
3360

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ:
ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ 8 - 14231 Ν. ΙΩΝΙΑ

ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΑΦΕΙ
IF UNDELIVERED PLEASE RETURN